தமிழ் நண்பர்கள்

தமிழும் தமிழ் சார்ந்த நண்பர்களும்...

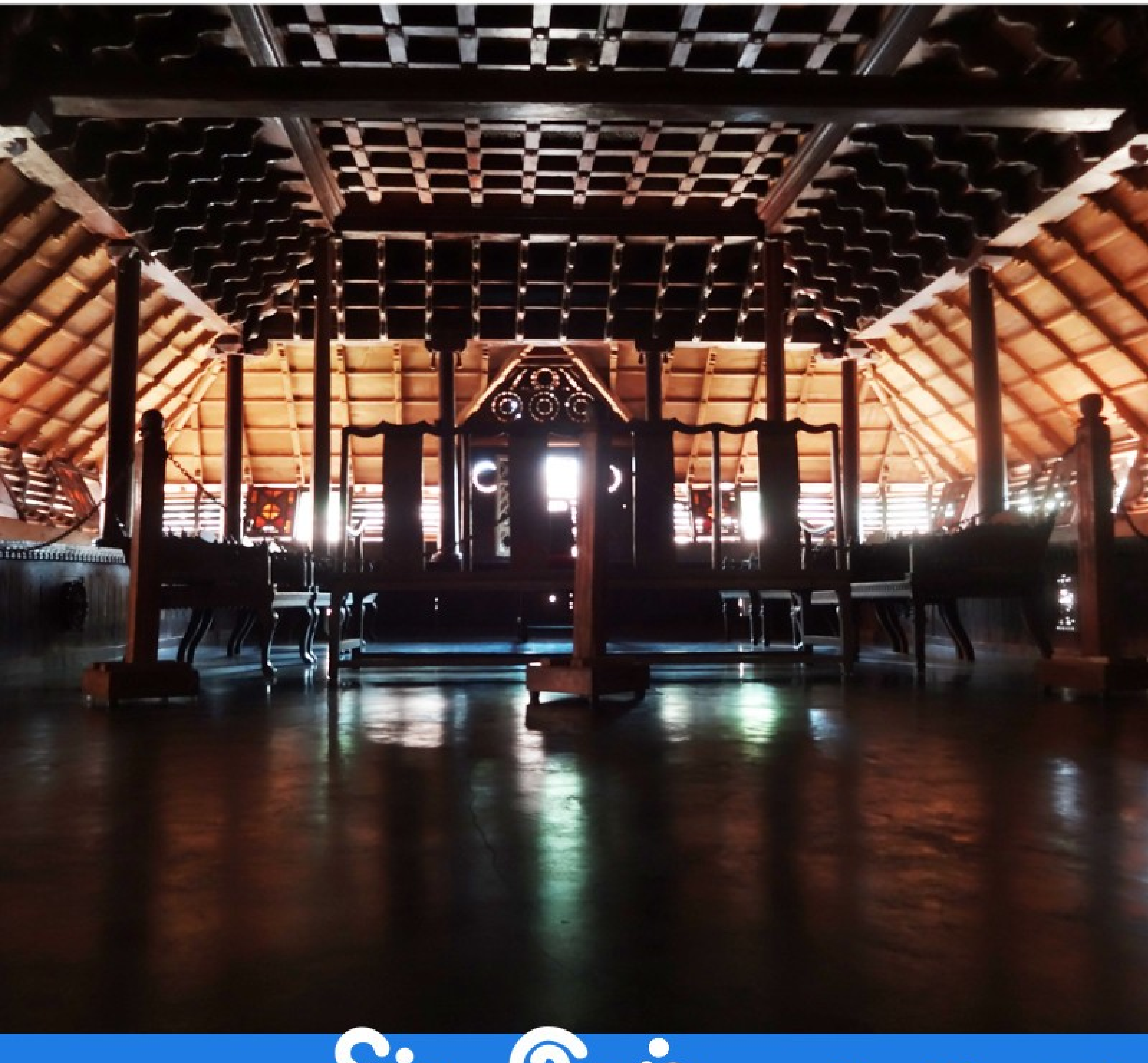

மின் இதழ்

மாசி மாதம் விஜய வருடம்

இம் மின் இதழில் ...

முத்தமிழ்!....4
கவிதைக்குறள் திருக்குறள் தெளிவுரை....6
மதங்களின் பிடியில்... - 3....7
சங்கத் தமிழனைத்தும் தா!....8
கனவிலோர் கவியரங்கம்....10
ஒரு நாள் மலரும்....11
மௌனங்கள் உயிர்த்தெழுந்தால்....11
நெஞ்சம் பொறுக்குதில்லையே..!!!....12
பொம்முவும் அமிர்தப் பானையும்....13
மனைவிக்குக் கல்யாணம்....14
வருட வழி(விழை)யும் மனதின் துளிகள்! - 2....15
இனி ஒரு விதி செய்வோம் ..!!!....16
உறவைத் தேடும் உயிர்....17
கேளாய் பெண்ணே !!....17
தேர்தலும் தமிழ் காலச்சாரமும்....18
என் தேடல்....19
அனைத்தும் நானாகி இருக்கிறேன்....19
ஒரு தாயின் அறைகூவல்....20
அடுக்குமாடி....21
விலை மகள்....22
சமையல்: கூட்டாஞ்சோறு....23
அவள் ஒரு நந்தவனம்....23
குப்பை மேனி....24
தாயே உன் மடி போதும் .!!!....25
பில்லா III: பில்லா Vs டிராகுலா....26
மாமா நாம் வாழ்ந்திடவே....27
மூதாட்டியின் புலம்பல்....28
முழுமதி !!....28
பொறுமை....29
கசங்கிய மலர்....30
காற்று எங்கே அழைத்துக் செல்லுமோ அங்கே....31
ரம்மி....31
அருள்தரும் ஆயிரம் தமிழிசைப்பாடல்கள் - 4....32
வீணை விறகாச்சே!....33

வணக்கம் நண்பர்களே!

தமிழ் நண்பர்கள் இணையதளத்தில் ஆர்வமுடன் பங்கேற்று தங்கள் படைப்புகளை பகிர்ந்தும் நட்புறவாற்றியும் தமிழைக்கொண்டாடும் அனைவருக்கும் வணக்கம்.

இம்மின் இதழ் மூலமாக அனைவரையும் சந்திப்பதில் மகிழ்கிறோம்.

தமிழ் நண்பர்கள் தளத்தில் தொடர்ந்து புதிய வசதிகளை அறிமுகப்படுத்தியும் பிழைகளை அறிந்து திருத்தியும் வருகிறோம். பிழை காண்பின் தயவுடன் தெரிவிக்கவும்.

இணைந்து செயல்படுவோம்.

அனைவர் வாழ்வும் தமிழுடன் நலமாகட்டும்.

கவிதை எழுத ஆசையா

"உங்களுக்காகவே கவிதை பட்டறை"

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சில சொற்களை கவிதையில் அங்கங்கே வரும்படி ஒரு கவிதை எழுதுங்கள் பார்க்கலாம்.

சொல்	**பொருள்**
வள்ளல்	
மள்ளல்	வலி
விள்ளல்	மலர்தல், சொல்லல்
கொள்ளார், நள்ளார்	பகைவர்
உள்ளி	நினைத்து
கிள்ளி	சோழர்
கொள்ளி	
தெள்ளி	யானை
நள்ளி	உறவு, நண்டு
பள்ளி	
புள்ளி	மதிப்பு, நண்டு, பல்லி, பொறி
கள்	
புள்	பறவை
தொள்ளை	மரக்கலம்
மள்ளர்	படை வீரர்

இவற்றுடன் வேறு ஓசை நயம் தரும் சொற்களையும் இணைக்கலாம்.
பதிய வேண்டிய முகவரி : http://tamilnanbargal.com/node/56223

முத்தமிழ்!

அகரம் அமுதன்

முத்துமிழ் கடல்கள் மூன்று
முப்புறம் சூழ்ந்தி ருக்க
இத்தரை தன்னில் தோன்றி
இன்றள வும்மெம் நாவில்
புத்தமிழ் தெனச்சு ரந்து
புத்துயிர் ஊட்டு கின்ற
முத்தமிழ்த் தாயே! மூல
முதல்மொழி ஆனாய் நீயே!

○ ○ ○

நாவினில் கனிகள் மூன்றாய்
நனிசுவை கூட்டி;க் காற்றில்
மேவிய கொடிகள் மூன்றில்
வீரமாய்ச் செறிந்து; சூழுங்
காவினைப் பெற்ற மூன்று
கவினுறு நாட்டை யாண்ட
ஓவிய வேந்த ரெல்லாம்
ஓம்பிய கழகம் மூன்றில்

○ ○ ○

நித்தமும் சிந்த னைக்குள்
நிறுத்தியே பண்ணி யற்றும்
வித்தக புலவர் நாவில்
விளைந்துகோ லோச்சு கின்ற
முத்தமி ழுண்ட தாலோ
முத்துமிழ் கின்ற தாழி?
அத்தமிழ் கொண்ட தாலோ
அமிழ்தினை வழங்கிற் றூர்க்கே?

○ ○ ○

‘**இயல்**'வதைக் கரந்தி டாமல்
ஈவதே ‘**இசை**’யா மென்று
நயம்பட ‘**நாட கம்**’நீ
நவின்றிட வேண்டி யன்றோ
இயல்,இசை, நாட கம்மாய்
இலங்கினை; உன்மீ துற்ற
மையலால் தன்ன லத்தை
மறந்ததால் வாழ்வா ருண்டே!

○ ○ ○

தமிழினை ஆள வேண்டி
தரணியாள் ஆசை விட்டான்
நம(து)'**இளங் கோ**';அ வன்போல்
'**நந்தி**'யும் செவிம டுத்தான்
நமனெனச் சூழ்ந்து நின்ற
நற்றமிழ்க் காய்;தான் உண்ணா(து)
அமைவுறு தமி(ழ்)'**ஔ வை**'க்கே
'**அதியனும்**' கனியை ஈந்தான்!

○ ○ ○

‘இருந்தமி ழாலி ருந்தேன்’
என்றனன் ஒருவன்; அந்தப்
பெருந்தமிழ் தன்னிற் குற்றம்
பிறங்கிடின் கோலால் குத்திச்
சிரங்குறு தலையன் ஆனான்
சீர்மிகு '**சாத்தன்**'; '**கம்பன்**'
அருந்தமிழ்க் கீந்து வள்ளல்
ஆனவன் '**சடையப் பன்**'காண்!

○ ○ ○

பழியினாற் பிறந்த போர்கள்
பாரினிற் பலவாம்; கூர்வேல்
விழியினால் விளைந்த போர்கள்
மிகப்பல; தொன்மை நாளாய்
அழிவினுக் கமைந்த போர்கள்
அளவிடற் கரிதால் தன்வாய்
மொழியினால் மூண்ட போரை
தடுத்தபேர் தமி(ழ்)'**ஔ வை**'க்கே!

○ ○ ○

வாடிய பயிரைக் கண்டு
வாடிடும் நெஞ்சம் உன்னால்
கூடிய தென்றால் உன்னை
குறைசொலத் துணிவா ருண்டோ?
தேடிய செல்வ மிங்கே
செந்தமிழ் மூன்று மானால்
நாடிய திசையி லெல்லாம்
நற்புகழ் பெருகு மன்றோ!

○ ○ ○

குறளின் குரல்

அறத்துப்பால் – பாயிரவியல் - அதிகாரம் – 04. அறன்வலியுறுத்தல்

சுந்தர் புருஷோத்தமன்

குறள் 31: சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.

வேண்டுஞ் சீர்மையை அறம் நல்கும் – அஃது
வேண்டுஞ் செல்வமும் நல்கும் - அஃதன்றி
வேண்டும் பொருளும் அருளும்
வேறென்ன வேண்டு முயிர்க்கு.

குறள் 32: அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊஉங்கில்லை கேடு.

அறமே யனைத்திற்கும் மேலா மதனினும்
ஆக்கந் தருவது வேறொன்றுமில்லை
அறந்தனை மறந்தார்க் கஃதினு மேலாய்,
தீங்கொன்று மிங்கில்லையாம்.

குறள் 33: ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வாய் எல்லாஞ் செயல்.

செய்யுஞ் செயலது எவையெவை யாயினும்
செய்யு மிடமது எதுவெது வாயினும்
செய்வன வெல்லாஞ் செய்வீர தனுளே
அறமெனும் நலமது விளங்கிடுமாறே

குறள் 34: மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற.

அகமெனு மாலய மழுக்கிலா திருத்தலே
அறமெனப் படுமதை யகந்தனில் கொள்வீர்
அகமெனு மாலய மழுக்கினால் நிரம்பிடின்
அறமது அழிந்தாங்கு ஆரவாரம் நிற்குமே.

குறள் 35: அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

மாற்றார் பெருமையில் பொருமலும் - ஐம்புலன்
மேலே வலம்வரு மாசையும் - ஆசை
தடைபடின் வெளிப்படுஞ் சினமும் - சினத்தால்
விளையுங் கடுஞ்சொலுங் களைவதே அறமாம்

குறள் 36: அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.

பிறகிதைச் செய்வோ மென்றெண்ணி யறமதை
பின்தள்ளும் பிழையதைப் பின்தள்ளி யறமதை
இன்றே செய்தல் நலந்தரு மதுநம்
மரிக்குங் காலத்தும் மரிக்காமல் துணை நிற்கும்

குறள் 37: அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

அறமதைக் கொள்வார் சிவிகைமீதூர்வோர் போலாமவர்
இன்ப மின்னலை எளிதெனக் கொள்வர் - கொள்ளார்
அனைத்தையுஞ் சுமையெனக் கொள்வாரவரே
சிவிகையைச் சுமப்பவர் போலாம்.

குறள் 38: வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.

பயனிலா நாளெனப் பாழ்படும் நாளிலா
பயனுறும் நாள்பெற நல்லறம் நாளுங் கொள்வீர்
நினைவினில் கொள்வீரதுவே பிறவிப் பிணியெனும்
வழிதனை யடைக்குங் கல்லாமாம்.

குறள் 39: அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல.

நல்லறத்தால் நமைநாடி வருவதுவே யின்பம் – அதுவன்றி
பொல்மறத்தால் வருவதொன்றும் புகழாகா - புரையோடு
கொல்பொருளாம் இன்னலதை அதுநல்கும் - அஃதோடு
இன்பமதை மின்னலெனக் கொல்லுமாம்.

குறள் 40: செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.

நல்லறந்தன்னை நயந்து நாளுஞ்செய்க – நல்லறமே
நிலந்தனில் நற்புகழ் பெருக்கும் –அதுவன்றி
மறஞ்செய்தல் மாண்பினைக் கெடுக்கும் - கெடுத்து
பிறவிப் பிணியையுங் கொடுக்கு மறிவீர்.

- தொடரும்

கவிதைக்குறள் திருக்குறள் தெளிவுரை

செந்தமிழ் தாசன்

அறம்-பாயிரம், இரண்டாம் அதிகாரம் - வான்சிறப்பு

குறள். 11 வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
தானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

உண்டார் உலகில்
நிலைபெறச் செயும்
அமிர்த பானம்...

தான் நில்லாது
உலகுயிர் எல்லாம்
நிலைபெறச் செய்யுமே
வான்மழை...

தேவபானமாய்
உலகை இயக்கும்
அமிழ்தம் என்றுணர்த்தும்
நிலையாய் வரும்
வான்மழை...

குறள். 12 துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

வான்மழை
ஞாலம் முழுதிற்கும்
நல்உணவு தரும்
வான்களஞ்சியம்...

பசித்தோர்க்கு உணவு
பயிர்விக்கும்
பண்டகசாலை...

தாகத்திற்கு நீராய்
வறுமையின் உணவாய்
தான்நின்று அமுதுதரும்
அட்சயப்பாத்திரம்...

குறள். 13 விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

சூழ்கடல் நில
உலகில் மாரி பொய்த்தால்
மயங்கும் உயிரே...

மெத்தப் பெய்யும் மழை
மொத்தமாய் பெய்யாது
நின்றால் நிலம் சுடும்
பசிநின்று வருத்தும்
உயிர் உழன்று கெடும்......

குறள். 14 ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

மழை நின்றால்
நிலம் பழுது...

ஏர்தொழுது
நிலம் பிளக்கும்
உழவர் தன்
தொழில் மறப்பர்
ஆதாரம் தரும்
வான்மாரி தான்மாறி
தன்வழக்கு குறைபட
பெய்தால்...

மதங்களின் பிடியில்.. - 3

பூங்கோதை

இஸ்லாம் பற்றிய எனது புரிதல்.

இஸ்லாமை மதம் என்று சொல்வதை விட மார்க்கம் (வழி) என்று சொல்வதே பொருத்தமானதாகும். அப்படியே இஸ்லாமியர்களும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இஸ்லாம் மதத்தில் அதிகமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிப் போதிக்கப்படுகின்றது. அவர்களுடைய கலாச்சாரமானது முழுக்க முழுக்க வேதத்தை (திருக் குர்-ஆன்) அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஒருவனுடைய சமூக வாழ்க்கை முதல் குடும்ப வாழ்க்கை வரை எப்படி வாழ வேண்டும் என்று இஸ்லாமியம் சொல்லிக் கொடுக்கிறது.

இவர்களது வேதம் அல்லாவிடம் இருந்து நேரடியாக அருளப்பட்டதாக ஒவ்வொரு இஸ்லாமியர்களும் மறு கேள்விக்கு இடமின்றி நம்புகிறார்கள். இது ஏனைய மதத்தவர்களுக்கு கேள்விக்குறியாக இருக்கலாம். ஆனால் இது தான் இஸ்லாமியர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. அதனால் தான் இவர்கள் வேதத்தை முழுமையாகக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும் என்பதில் மிகவும் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள்.

> பசி இல்லை,
>
> புசிக்க கற்றுகொடுத்தது
>
> நாகரிகம்!!!
>
> கிருஷ்ணா மு.அ. ரமேஷ் முத்துவேல்

இஸ்லாமியத்தில் ஒரே கடவுட்கொள்கை தான் அடிப்படை. அல்லாவைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை என்பதும் நபிகள் நாயகம் மட்டுமே கடைசி இறை தூதர் என்பதும் இவர்களது மாற்ற முடியாத கருத்து.

இஸ்லாமியத்தின்படி திருமணம் செய்யும் போது ஆண் தான் பெண்ணுக்கு சீர் வழங்க வேண்டும். அதை மஹர் என்று சொல்கிறார்கள். இலங்கையில் புத்தளத்தில் நண்பர் ஒருவரின் திருமணத்துக்குப் போயிருந்தேன். திருமணத்துக்கு மறுநாள் மாப்பிள்ளை வீட்டில் விருந்து (வலிமா). அது எப்படியென்றால், மாப்பிள்ளை தான் சொந்தமாக சம்பாதித்து சேமித்து வைத்திருந்த பணத்தில் விருந்து கொடுக்க வேண்டுமாம்... அட.. இது நல்லாருக்கே என மனதுக்குள் தோன்றியது. பெண்ணிடம் இருந்து வாங்கித் தான் கல்யாணச் செலவு செய்யவும், குடும்பம் நடத்தவும், தன் தங்கைகளுக்கு திருமணத்துக்கு சேமிக்கவும் எண்ணும் சில ஆண்களுக்கும் மாமியார்களுக்கும் இது எதிர்மறையாக இருக்கிறதே என ஆச்சரியமாக இருந்தது.

எமது வைபவங்களும் விருந்துபசாரங்களும் உறவை மேம்படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. இஸ்லாமியர்களது விருந்து வைபவங்களின் போது மிகப்பெரிய தட்டுக்களில் நான்கு அல்லது ஐந்து பேர்கள் உட்கார்ந்து உண்ணும் வழக்கத்தைப் பார்க்கும் போது (சஹன்), இன்னும் ஒருபடி கூடுதலாக உறவுபலப்படுவதற்கான ஒரு செயல்முறையாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

திருமணம் என்ற விடயத்தில் இஸ்லாமியர்கள் எத்தனை திருமணமும் செய்யலாம் என்று ஏனைய சமூகத்தார் மூக்கில் விரல் வைத்துக் கொண்டிருக்க, அதற்குள் எத்தனை சூட்சுமம் இருக்கிறது என்று இஸ்லாமியர்கள் மட்டுமே அறிவார்கள். அதாவது, மனைவியர்களிடம் பக்கச்சார்பில்லாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அது மட்டுமன்றி மனைவியின்/ மனைவியர்களின் சம்மதமின்றி இன்னொரு திருமணம் செய்து விட முடியாது.

திருமணம் செய்யாமல் ஒரு பெண்ணுடன் உறவுகொண்டால் அது விபச்சாரம் என்ற மிகப்பெரும் பாவமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதற்குக் கடுமையான தண்டனை மற்றவர்கள் முன்னிலையில் வழங்க குர்-ஆன் அனுமதிக்கிறது.

> "விபசாரியும், விபசாரனும் - இவ்விருவரில் ஒவ்வொருவரையும் நூறு கசையடி அடியுங்கள்; மெய்யாகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வின் மீதும், இறுதி நாள் மீதும் ஈமான் கொண்டவர்களாக இருந்தால். அல்லாஹ்வின் சட்டத்(தை நிறைவேற்றுவ)தில், அவ்விருவர் மீதும் உங்களுக்கு இரக்கம் ஏற்பட வேண்டாம்; இன்னும் அவ்விருவரின் வேதனையையும் முஃமின்களில் ஒரு கூட்டத்தார் (நேரில்) பார்க்கட்டும்." 24:2 குர்-ஆன்

எனவே அப்படியான துன்பத்தில் எல்லாம் மாட்டிக் கொள்ளாமல் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள் என்கிறது இஸ்லாம். ஆனால் சும்மா அல்ல, அந்தப் பெண்ணையும் வைத்துக் குடும்பம் நடத்தும் அளவுக்கு போதிய வருமானம் இருக்க வேண்டும். எல்லா மனைவியரிடமும் சரி சமமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். (அது கொஞ்சம் கஸ்டமான விடயம் தான் ஆனால் முடிந்த வரைக்கும் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும் அல்லாவுக்கு பயந்து நடவுங்கள் என்றும் கு-ஆனே சொல்கிறது)
முக்கியமாக அநாதை பெண்களுக்கு அநீதம் இழைக்காமல் இருக்கவும், அது உன்னால் முடியாதென்றால், மற்றப் பெண்களில் இரண்டோ, மூன்றோ நான்கோ... கல்யாணம் பண்ணிக்கொள், ஆனால் அவர்களுக்கிடையே சமமாக (நீதியாக) நடந்து கொள்ள முடியாவிட்டால் ஒரு பெண்ணையே கல்யாணம் செய்து கொள், அல்லது உனக்கு சொந்தமாக்கிக் கொண்ட அடிமைப் பெண்ணோடு நிறுத்திக்

கொள் என்று (அந்தக் காலத்தில் தமது வீட்டில் வேலைக்காரியை எஜமானன் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது) ஆண்களுக்கு நன்றாகவே குர்-ஆன் கற்பிக்கிறது.

சங்கத் தமிழனைத்தும் தா!

அகரம் அமுதன்

கரையென்னும் மன்னவனைக் கட்டி அணைக்கத்
திரையென்னும் கைநீட்டித் தீதில் –நுரையென்னும்
முத்தம் இடுகின்ற மூவாக் கடலே!நல்
முத்தம் பிறக்கும் முதலிடமே! –மொத்தஉடல்

உப்பாய் விளங்கும் உவரியுனை நாடியவர்க்(கு)
உப்பிடும் வள்ளலே! ஓங்குமழைக்(கு) –அப்பனே!
நீரலையைப் பேரலையாய் நீட்டி நிலமழிக்கப்
பாரினிலே வாய்த்த பகையரசே! –நேரெதிர்த்(து)

அந்நாளில் எங்கள் அருங்குமரிக் கண்டத்தை
எந்நாளும் தோன்றா இடரலை –தன்னால்
அழித்துக் களிப்புற்(று) அருந்தமிழ் நூல்கள்
செழித்த சுவடழித்துச் சென்ற(து) –எழிலாமோ?

பண்ணுக் கினியமொழி பால்மழலைக் கேற்றமொழி
எண்ண உவகைதரும் இன்பமொழி –மண்ணுலகில்
முன்தோன்றி மூத்தமொழி முச்சங்கம் கண்டமொழி
தன்னேரில் லாத தமிழ்மொழியாம் –நன்மொழியின்

எண்ணிறந்த ஏடழித்(து) ஏதும் அறியாத
பெண்ணெனவே வீற்றிருத்தல் பேறாமோ? –
கண்ணினிய
எங்கள் தமிழழித்த இன்கடலே! நீயழித்த
சங்கத் தமிழனைத்தும் தா!

நம் நாட்டு பொருளாதார நிலையில் ஒரு பெண்ணை வைத்து குடும்பம் நடத்துவதற்கே வருமானம் போதவில்லை, அதைவிட மாமியார், நாத்தனார் பிரச்சனைகளுக்கே ஈடுகட்ட முடியவில்லை, இந்த லட்சணத்தில் சக்காளத்திகள் சண்டையில் நீதமாக நடந்து கொள்வதா... போதுமடா சாமி என்று தலையைப் பிச்சுக் கொள்ளும் நிலைமை வந்து விடாதா? அது மட்டுமன்றி இவை எல்லாவற்றையும் தாண்டி பல திருமணங்களைச் செய்பவன் இந்த சமூகத்துக்குத் தன்னை அதிக பாலியல் நாட்டமுள்ளவனாக, ஒரு பலவீனனாக, அல்லது தன்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவனாக வெளிப்படுத்துகிறான் என்பதை எந்த ஒரு ஆணும் புரிந்து கொண்டே இதை செய்ய முடியும். அதனால் தான் இஸ்லாம் இவ்வளவு இலகுவாக பலதார முறையை அனுமதிக்கிறது. இப்போ சொல்லுங்க, இஸ்லாமில் எத்தனை கல்யாணமும் பண்ணிக் கொள்ளலாம் என்பது அத்தனை சுலபமான விடயமா?

இஸ்லாம் மார்க்கம் தன் துணையை தேடிக் கொள்வதில் ஆணாக இருந்தாலும், பெண்ணாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு என்று சுதந்திரத்தை வழங்குகிறது. ஆனால் அதே சமயம்; திருமணம் செய்வதாக இருந்தால் சாட்சியை வைத்து திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது. அத்துடன் விவாகரத்து செய்த பெண்/ஆண் எப்படித் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றிய முழுமையான விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது மட்டுமன்றி இன்னும் பல விடயங்களும் மருத்துவரீதியாகவும் விஞ்ஞானரீதியாகவும் பொருந்தி வருகின்றமை வெளிப்படை.

இஸ்லாமிய முறைப்படி ஆண் பெண் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டமாக இருந்தாலும் பெண்ணை விட ஆண் ஒருபடி உயர்ந்தவன் என்று பெண்ணியவாதிகளுக்கு கடுப்பேத்தும்படியான ஒரு கருத்து இருக்கத்தான் செய்கிறது...

தீவிரவாதம் இஸ்லாமில் போதிக்கப்படுகிறதா?

குர்-ஆன் மற்றும் கிறீஸ்தவர்களின் பழைய ஏற்பாட்டிலும் அதிகமாக போர் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அடிப்படையில் போர்க்குணம் கொண்டவர்களாகவே இந்த வேதங்கள் காட்டுகின்றது. இதனால் இதைக் கடுமையாகக் கடைப்பிடிப்பவர்களும் போர்க்குணம் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்றோ இருக்க வேண்டுமென்றோ அவசியம் இல்லை. ஆனால் இதை சரியாக அறிந்து கொள்ளாமை தான் ஒரு சில முஸ்லீம் இயக்கங்களின் தீவிரவாத செயற்பாட்டுக்கு காரணமாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதாவது, எகிப்தில் பாரவோன் (ஃப்ரௌன்) மன்னனுடைய ஆட்சியில் எகிப்தியரிடத்தில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த இஸ்ராயேல் மக்கள் அங்கிருந்து மோசேஸின் (மூஸா நபியின்) வழிகாட்டலில் தப்புவிக்கப் படுகிறார்கள். அவர்கள் 40 வருடங்களாக பாலைவனத்தில் பொடிநடையாகப் பயணித்து தமக்கென்றொரு இடத்துக்கு வந்து சேர்கிறார்கள். 40 வருடங்கள் என்றால் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.... எத்தனை சிறு சிறு நாடுகளைக் கடந்து சென்றிருப்பார்கள்? அங்கெல்லாம் ஒரு பெரிய சனத்தொகை தமது நாட்டை நோக்கி வருவதைக் கண்டதும் அந்தப் நாட்டு மன்னர்கள் சும்மாவா இருந்திருப்பார்கள்? அவர்களைக் கண்ட இடங்களில் எல்லாம் வழிமறித்து தாக்கப்பட்டார்கள். இதனால் இவர்கள் எப்பொழுதும் யுத்தத்துக்குத் தயாரானவர்களாக இருக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். பயணத்தின் போது தங்கள் பெண்கள் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். எனவே இவர்கள் தற்காப்பாளார்களாக எந்த நேரத்திலும் விழிப்பு நிலையில் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதுமட்டுமன்றி இவர்களுக்காக யாருமில்லாத ஒரு வெற்றுப் பிரதேசம் காத்திருக்கவில்லை. இவர்கள் தாம் பாதுகாப்பாக வாழுவதற்காக தமக்கென்றொரு தேசத்தைக் கைப்பற்றவேண்டியிருந்தது.

விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவன் பாலும் தேனும் ஓடும் ஒரு தேசத்தை வாக்களித்திருந்தார் என்றும் அதைத் தேடியே அவர்கள் பயணித்தார்கள் என்றும் சொல்கிறது. பாலும் தேனும் அந்த நாட்டில் ஓடியதோ இல்லையோ, அதற்கு முன்னராக நிறைய இரத்த ஆறுகள் ஓடியது என்பது தான் உண்மை. அந்தளவுக்கு அவர்கள் போர்களைச் சந்தித்தார்கள். எ

கிப்திலிருந்து புறப்பட்டவர்களின் அடுத்த தலை முறையே அந்த தேசத்துக்கு சென்று சேர்ந்ததாக சொல்லப் படுகிறது. அந்தக் காலத்தில் இருந்து அவர்கள் போர் புரிகிறவர்களாக போர்களை எதிர்நோக்கியவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். எனவே போர் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக அவர்களது வாழ்க்கையில் பின்னிப் பிணைந்திருந்தது என்பது தான் உண்மை. ஆனால் தற்கால சூழ்நிலையிலும் இவர்கள் போர்க்குணம்

கொண்டவர்களாக வாழ்வதென்பது அவர்களே பரிசீலிக்க வேண்டிய ஒன்று.

அம்மாவும், அப்பாவும்,

என்ன ஆனார்கள் ?

மம்மியும், டாடியும்

கொன்று புதைத்தார்கள்.

ஜெயராமன்.p.s

நபிகள் பிற உயிர்களிடத்தில் கருணையும் அன்பும் காட்டச் சொல்வதில் எந்த இடத்திலும் குறை வைக்கவில்லை. இஸ்லாமும் ஏனைய மதங்களைப் போலவே அன்பை போதிக்கிறது. ஆனால் ஏதோ ஒரு நாட்டு அரசில் கொண்ட பகையைத் தீர்க்க பொது மக்களையும் குழந்தைகளையும் கொல்லத் துணிவது மார்க்கத்தின் பெயரால் செய்யப்படுவதாகக் கூறப்பட்டாலும் உண்மையில் அது குறிப்பிட்ட சில குழுக்களின் குரூர குணமாகவே நான் பார்க்கிறேன். ஏனென்றால் இத்தகையை இஸ்லாமியர்கள் எல்லோருமே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது வெளிப்படை.

> இஸ்லாமியர்கள் வேதத்தைக் கொண்டு ஒழுகுகிறவர்களே. ஆனால் அவர்களில் குழப்பவாதிகளும் நம்பிக்கையற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் திரு குர்- ஆனே வெளிப்படுத்துகிறது . (அல்பகறா 2 வசனம் 6-14)

சிலபல சந்தர்பங்களில் பேஸ்புக் போன்ற சமூகத் தளங்களில் இஸ்லாமிய சகோதரர்களும் கிறீஸ்தவ சகோதரர்களும் மதம் தொடர்பான வாக்குவாதங்களில் ஈடுபடுவதைக் கண்டிருக்கிறேன். வாக்குவாதம் முற்றும் போது இவர்கள் கொள்கைகளை/ நம்பிக்கைகளை விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் திடீரென யேசுவைப் பற்றிக் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளில் பேச ஆரம்பித்தனர். அப்பொழுது அந்த குறிப்பிட்ட சகோதரர்கள் பற்றி, தமது குர்-ஆனையே முழுதாகப் படிக்காதவர்களா இவர்கள் என்ற பரிதாபம் தான் ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் எத்தனை கொள்கை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் யேசுவைத் தமது நபிகளில் ஒருவராக (ஈஸா நபி) இஸ்லாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க, தமது நபியைப் பற்றிக் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளில் விமர்சிக்க இவர்களால் முடிகிறது என்றால் எத்தனை அறியாமை...

மொத்தத்தில் குர்-ஆன் என்ற வேதத்தின் பெறுமதியை ஏனைய மதத்தவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டியது இஸ்லாமியர்களின் நடத்தையும் அவர்களது வாழ்க்கை முறையுமே என்பதை இஸ்லாமியர்கள் உணர்ந்தே இருக்கிறார்கள். எனவே, ஒரு உண்மையான இஸ்லாமியனின் வாழ்க்கையைக் கொண்டே அந்த வேதத்தின் மதிப்பை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் அந்த வேதத்தின் மதிப்பை உயர்த்தும்படி உண்மையான இஸ்லாமியர்களாக எத்தனை பேர் வாழ்கிறார்கள் என்பது தான் கேள்விக் குறி!!!.

> *இங்கு கடவுளை எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்க, அல்லது ஆராய மனிதனுக்கு தடை உள்ளது. "அவன் செய்பவை பற்றி அவனை எவரும் கேட்க முடியாது" (அல்குர்ஆன், 21:23)*

இறைவனுடனான உறவு

இறைவனுக்கும் மனித குலத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு: இறைவன், அடியார்கள் என்பதே இஸ்லாத்தின் ஏகத்துக் கொள்கையின் அடிப்படையாகும். மனித சக்தியால் எதுவும் முடியாது என்ற நிலை வரும்போது இறைவன் அதை செய்யக் கூடியவராக இருக்கிறார் என்பதை இஸ்லாமியர்கள் நம்புகிறார்கள்.
இன்னும் இஸ்லாம் பற்றி விரிவாக பார்க்க எத்தனையோ விடயங்கள் இருந்தாலும் கட்டுரையை சுருக்கும் படிக்கு சில விடயங்களை மட்டுமே குறிப்பிடக் கூடியதாக உள்ளது.

அப்பா: ஏன்டா அழுகுற?
மகன்: அம்மா அடிச்சுட்டாங்கப்பா.
அப்பா: அம்மாதான அடிச்சாங்க அழாதடா.
மகன்: உனக்கு பழகிப்போச்சு. எனக்கு வலிக்குதுப்பா.
அப்பா: ?!....

எனினும் , ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல இந்தக் கட்டுரை மதங்கள் பற்றிய ஒரு புரிதலையும் நல்லிணக்கத்தையும் மற்றவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தும், நோக்கத்திலேயே எழுதப்படுகிறது. எனவே எந்த மதத்துக்கும் எதிரான விமர்சனங்களையோ, ஏனைய மதங்களோடு ஒப்பிட்டு உயர்த்தியோ தாழ்த்தியோ கருத்திடாமல், கட்டுரையின் நோக்கத்தோடு பயணிக்கும்படி அனைத்து மத சகோதரர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீண்டும் இன்னொரு மதம் பற்றிய புரிதல்களோடு அடுத்த தொடரில் சந்திப்போம்.

தொடரும்

முகப்பு படம்

பத்மனாபபுரம் அரண்மனை, கன்னியாகுமரி
படம்: வினோத் கன்னியாகுமரி

நீங்களும் நீங்கள் எடுத்த சிறந்த படங்களை மின்னிதழுக்காக அனுப்பி வைக்கலாம்.

கனவிலோர் கவியரங்கம்

எம் வை இமாம்தீன

கரும்பிலுமினிய
கற்கண்டு அனைய
சொற் கொண்ட
நற்றமிழே !

○○○

கனிமொழி நீயென்று
உரைத்தனரே !
உலகீன்ற தனிமொழி- நீ
சரித்திரப் படுக்கையின்
சுதந்திர ஒளிக்கை -நீ

○○○

அஞ்சுகிறேன் நான்
என் சொல் பஞ்சத்தை நீக்கி- என்னில்
நெஞ்சம் வைத்து விடு
கொஞ்சம் தஞ்சம் தந்து விடு

○○○

வந்துவிடு
கெஞ்சுகிறேன் - நீ
என் நாவில் சுளுக்கெடுக்க

○○○

ஒப்பில்லா உன் மூப்பில்
உப்பில்லாப் பண்டம் நான்
தப்புகள் நான் செய்திருந்தால்
தணித்துவிடு என் கண்டத்தை

○○○

தமிழன்னை பிரசவித்த
கொச்சை மொழிப்
பிச்சைக்காரன் நான்

○○○

இச்சையில்
உனைப் பாட நுழைந்தேன்
உன் தணியாத தமிழ்வேட்டை
தந்துதவு
தமிழ் வேட்கை கொண்டவனுக்கு

○○○

தமிழின் உதிரத்தவன் - நான்
நாடியும் நாளமும்
என் உயிர்மெய்கள்
நீ என்னை
சந்தேகிக்காமல் வா! வா!

○○○

அமிழ்தினும் இனிதென்பார்கள் -உன்னை
அமிழ்துக்கே இனிதானது
நீ மட்டும் தான்
என்கிறேன் வா!

○○○

நீட்டி நிமிர்ந்த என் நாவை
வளைத்துப் புரட்டி
மொழி தந்து களி தீர்க்க வா!

○○○

குழி வெட்டும் மொழிக்கெல்லாம்
குவிவின்றி
உளி கொண்டு
சிற்பித்து மொழி காணும்
விழியாக்கினாய்.

○○○

நான் கவி புனைய
உன் வனைதிறன்
அழகைத் தா!

○○○

நுண்புலம்மிக்க நற்றமிழ்
நுண்மதி கொண்ட தீந் தமிழ்
நீயானாய்...

○○○

கடிதங்கள் எழுதிக் கொட்டிய காதலி
மறந்தாலும்
காகிதம் சுமந்து வந்த
தாய்மொழி தரத்தினில் இனிதே
கரத்தினில் நகையாய் நீ
சுரத்தினில் இதமாய் நீ

○○○

அழகினில் இனிய நிலவினும்-நீயே
ஒளிமுதல் ஆனாய்
தேயாத வரமும்
ஓயாத ஒளியும்
மடியாத அழகும்
உனக்கே சொந்தம்....

வாழிய தமிழ்! வாழியவே!

○○○

ஒரு நாள் மலரும்...

ஜெயராமன்.p.s

இடுப்பிலும் நிறை குடம்,
வயிற்றிலும் நிறைமாதம்.
குளத்தில் குளித்த
ஈரக் கருங்கூந்தல்.
ஈரம் காயுமுன்
சொட்டு சொட்டாய் வடியும் நீர்,

ஈரப் புடவையை
இரட்டிப்பு ஆக்கிட
மெல்ல நடந்து வந்த அவள்
எதிர் வந்த
சிங்கள சிறு நரிகள் கண்டும்
அச்சமில்லா நடையுடன்
கடந்து போனாள்.

பத்து எட்டு தூரத்தில்
பந்தயம் ஆரம்பம்.
போகின்ற தமிழச்சி வயிற்றில்
ஆணா. பெண்ணா ?
வெற்றிக்கு ஒரு பீடி
முடிவுக்குப் பின்,

இரு சுமையேந்தி
மூச்சிறைக்க நடந்தவளை
கை காட்டி
வாவென்றழைத்தனர்.

மறுத்துச் சென்றவளை
வழி மறித்து குடம் பிடுங்கி
தெருவில் எறிந்தான் ஒருவன்.
இடை மறித்தவன் கைகளில்
ஈரப்புடவை.

வீரத் தமிழ் மகளை
பிறந்த மேனியாக்கி
வான் பார்த்து கீழே தள்ளி
துப்பாக்கி முனைக் கத்தியால்
பாதகச் சண்டாளன்
வெறி கொண்டு வயிறு பிளந்தான்.
கருப்பை சிதைத்து, சிசுவை
கைகளால் தோண்டியெடுத்தான்.

ஆணென்று அறிந்ததுமே
தோல்வியின் கோபத்தில்
தூர எறிந்தான்.
செயற்கை பிரவசமாய் வந்த சிசு
செத்து விழுந்தது.
தமிழ்த் தாய் அவள்
அலறிய குரல்

தமிழ் நாடு வரை கேட்டிருக்கும்.
வாய் பொத்தி அறுத்ததனால்
உதிரம் வெளியேற
ஈன சுரத்தில்
மெளனமாகிப் போனது.

வெற்றிப் பரிசாக ஒரு பீடி
கை மாறி வந்தது.
வெற்றியாளன் பற்ற வைத்த
பீடிப் புகையினால்
இடமே மயானமாகிப் போனது.

இதையொத்த நிகழ்வுகள்
ஆயிரமாயிரமாய் அங்கே
அரங்கேற்றம்.
எனினும்,
தமிழீழம் ஒருநாள் மலரும். அன்று,
நீதியின் முன்னே
சிங்களனும், சில இந்தியனும்
கை கட்டி கைதிகளாய்
நிச்சயம் காண்போம்....

மௌனங்கள் உயிர்த்தெழுந்தால்

மணிகண்டன்

பகுதி 23

உனது காதோர நீர் வீழ்ச்சி
முடி கற்றையினை கைவிரல் கொண்டு
காதின் கரை தாண்டி ஒதுக்கையிலே
காற்றின் சிணுங்கல் சத்தம்
எங்கு சேமித்து வைக்கப்
படுகின்றனவோ !
***

மௌன குறிப்புகளின் திசுக்களுக்கு
நின் விழி வெளிச்சத்திலிருந்தே
அணுக்களின் அல்லல் இல்லாதொரு
சத்துக்கள் அனைத்தும் வந்து
சேர்கின்றனவாம் !
***

என் வீட்டு தோட்டத்தில்
நின் கால் தடம் பதிந்த
பூமியின் தேகத்தில் மட்டும் புற்களின்
வளர்ச்சி
கண்ணா பின்னாவென்று காண
முடிகின்றது !
***

எனை விழி குறிப்பெழுதும்

விஞ்ஞானி என்கிறாய்
எனக்கு மட்டுமே மருத்துவ பட்டம்
கொடுத்த நின் விழிகளை
என்னவென்று சொல்வது !
***

மின்னியல் படித்தும்
நின் விழி கையாளும்
மின்சார குறிப்புகள்
இன்னும் தொடர் கடத்தியாய்
எனது பாக்களில் !
***

நின் விழி கொஞ்சும்
பித்தன் நான் !
உனது விழிகளால் கொஞ்சப்படும்
சித்தன் நான் !
***

புதிர்களை சுவர்களுக்குள்
இட்டும் அவிழ்த்தும்
விடை தேடுகிறோம் !
சில முறை விடை நான்
பல முறை நீயே புதிர் !

***

வெறும் கற்பனைக்குள் அல்ல
எனது வரிகள்
பெரும் மழையினில்
உதிரா பூவின் வாசமாகவே
படைக்க விரும்புகிறேன்
உனக்காக என்றதும்
மழை இன்னும் சாரலிட்டப்படி !
***

காகித பண்பாடு முடிந்து
கணினி பயன்பாட்டில்
உனக்கென காகித தீட்டலும்
ஓர் பேரானந்தம்தான் !
***

புரிதல்
மனிதனுக்கு இயற்கை
நமக்குள்ளானது சாதாரண நிகழ்வின்றி
சரித்திரம் பேசும் !
மௌனமாய் !
***

நெஞ்சம் பொறுக்குதில்லையே..!!!

சுதா

தீராத நோயாக
மாறாத சாபமாய்
பணமெனும் விஷம்
மனித ஜாதிக்குள் !!

வாக்குகள் கால் குப்பி
மதுவிற்கு விற்பனையாகிறது
தேசமோ கட்சிகளிடம்
அடகு போகிறது !!

கட்சிகளோ உரிமைகளையும்
நசுக்கி நம்மை
அடிமையாக்கி ஆளுகிறது !!

உயிர் நீத்து பெற்ற
சுதந்திரம் எங்கே ?

நல்ல தலைவனை
பொம்மையாக அரியணையில்
அமர்த்தி பொம்மலாட்டம்
ஆடும் அரக்கர்கள் காலிலே !!

விழுப் புண்ணை அணிகலனாக
அணிந்த வீரம் எங்கே ?

தூங்குகிறது நிம்மதியாக
மெத்தையிலும் மதுவிலும்
வீறுகொண்டு எழுகிறது
தெருவிலே மங்கையிடமும்
சாதிச் சண்டையிலும் !!

எல்லையிலே அத்து மீறல்
கோட்டையிலே நாட்டை
விற்க பேச்சு வார்த்தை
ஆனால்
காதலுக்காக போராடும்
குருட்டு சமூகம் !!

மதத்தை மைதானமாக்கி
சாதியை இரையாக்கி
தேசத்தை வேட்டையாடும்
அரசியல் ஓநாய்கள் !!

தேசியக் கொடியை
தலைக் கீழாக தொங்கவிடும்
தேசபிதாக்கள் !!

இவர்களின் மத்தியிலே நான்
என்ன செய்வது ?

ஊழலை தட்டி கேட்க
நாதியில்லை
விஸ்வரூபம் படத்திற்கு
விஸ்வரூபமெடுக்கும் !!

தாய் மொழி காக்க
வக்கில்லை
தலைவா படத்திற்கு
தீக்குளிக்கும் !!

இந்த மூடர் கூட்டமே
நாடெங்கிலும் !!

வேர்வை சிந்தியும்
வயிறு நிறையாமல் சாகும்
உழைப்பபாளியின் மரணத்தில்

மகிழ்ச்சியுறும் முதலாளிகள் !!

சாமிகளையெல்லாம்
கண்ணைக்கட்டி
காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு
காவியணிந்து
களியாட்டமாடும்
போலிச் சாமியார்களுக்கு

சிறையும் அந்தபுரமாம்
நீராட கங்கை நீராம் !!

இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ
அவலங்கள்
கண் முன்னே கணக்கிட்டு
எழுத முடியவில்லை
தீர்ந்தது என் பேனாவின் மை !!

இவையெல்லாம்
காணும் போது என்
நெஞ்சம் பொறுக்கு தில்லையே !!

வீர வாளாய் பிறந்தும்
உறையிலே உறங்குவதா ?

மறக்குடி மங்கையெனக்கு
வேண்டாம்
அந்த அவப் பெயர் !!

நான்
எழுதுகோலை வாளாக்கி
எழுத்துக்களால் பட்டைதீட்டி
போராடப் போகிறேன் !!

நீங்கள் எப்படி ??

இனியொரு மாகத்மாவோ
நேதாஜியோ பகத் சிங்கோ
பிறக்க மாட்டார் மண்ணில்
எல்லோரும் உன்னில் !!

விருப்பம் உங்களுடையது
ஆனால்
தேசத்தின் தலையெழுத்து
உன் கையில்
மறந்துவிட வேண்டாம்!!

பொம்முவும் அமிர்தப் பானையும்

லோகேஷ் ஜெயகோபி

அத்தியாயம் - 3 - பொம்மு

பிறகு அதையெல்லாம் மறந்து விட்டு தன் அறைக்கு சென்று அடுத்த பரிட்சைக்கான வேலைகளை செய்யத் தொடங்கினான் அரவிந்த். இரவு 12 மணி வரை படித்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு தூங்குவதற்காக தன் படுக்கை பக்கம் போன அரவிந்த் மேஜை மீது இருக்கும் தன் பொம்மையை கண்டான்.

ஆசையோடு அந்த பொம்மையை கையில் தூக்கிய அரவிந்த் வழக்கம் போல அதனுடன் பேச ஆரம்பித்தான்.

“நீ வந்த பிறகு எனக்கு ஆச்சர்யமான விஷயங்கள் நெறைய நடக்குது “

“சரி...உனக்கு நான் ஒரு பெயர் வைக்கிறேன்.”என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தான் அரவிந்த்.

“நீ ரொம்ப அழகா இருகிறதால உனக்கு ஒரு செல்லமான பெயர்தான் வைக்கணும் !...அழகினு வைக்கலாமா?....வேண்டாம் கிண்டல் பண்ற மாதிரி இருக்கு....வேற என்ன வைக்கலாம்?”என்று நீண்ட நேரம் யோசித்த அரவிந்த்க்கு பளிச் என்று ஒரு பெயர் தோன்றியது.

“கண்டுபுடிச்சிட்டேன்!!...உனக்கு நான் வச்சிருக்கிற பெயர் .....பொம்மு!!”என்று புன்னையுடன் கூறினான்.

“பெயர் நல்லாருக்கா?”என்று ஆசையாக கேட்டான் அரவிந்த்.

“நல்லாருக்கு அரவிந்த்!”என்று புன்னகைத்தது அந்த பொம்மை.

“ஹா” என்று பயத்தில் அலறி கத்தினான் அரவிந்த். உடனே பொம்மு அவன் முதுகு பக்கம் தாவி தன் கைகாளால் வாயை இருக்கமாக பொத்தியது

“அரவிந்த் ..கத்தாதே....நான் ஒன்னும் பேய் இல்லை...ஒரு வித்யாசமான பொம்மைதான்” என்று அவன் வாயை இருக்க பிடித்தபடி கெஞ்சியது பொம்மு.

தன் வாயை விட சொல்லி சைகை காட்டினான் அரவிந்த்.

“சரி...நான் விடறேன்! ஆனா கத்திடாத..அப்புறம் வீட்ல எல்லாருக்கும் என்னை பத்தி தெரிஞ்சிடும்! சரியா?” என்றது அந்த பொம்மு.

அரவிந்த் அதற்கு தலை அசைத்தும் பொம்மு அவன் வாயை விடுவித்து தரையில் குதித்தது.

அரவிந்துக்கு உடல் பயங்கரமாக நடுங்கியது. அவன் அந்த பொம்மையை பயவெறியுடன் பார்த்தான்.

> கதவு, ஜன்னல், மேஜை, நாற்காலி
> எல்லாவற்றிற்கும் மரம் தேடினேன்.
> எளிதில் கிடைத்துவிட்டது.
>
> களைப்பாய் இருப்பதால்
> இளைப்பாற தேடினேன்
> மரத்தின் நிழலை.
> கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரை
> காணவில்லை ஒரு மரத்தினையும்
>
> மனிதர்கள் வளரவிடாதது
> மரங்களை மட்டுமல்ல,
> அவர்களின் மனங்களையும்தான்...
>
> செ.சக்கரவர்த்தி

ஆனால் பொம்முவோ அழகான பொன் சிரிப்புடன் அவனை பார்த்தது.

“உன் பயம் எனக்குப் புரியுது! தயவு செய்து என்னை நம்பு என்னை நம்பு....நான் பேய் இல்லை!”என்றது பொம்மு.

“நீ...நீ ..எப்படி பேசுற?”என்றான் அரவிந்த்.நடுக்கத்துடன்.

“தெரியாது...எனக்கும் உன்ன போல ஒன்னும் புரியாமதான் இருக்கேன்!. ஆனா நீ இல்லலனா எனக்கு உயிர் வந்திருக்காது” – பொம்மு

“என்ன சொல்ற” –அரவிந்த்

“ஆமா நீ என்னை முதன்முதலில் தொட்டதுக்கு அப்புறம்தான் எனக்கு உயிர் வந்துச்சு! நான் உயிர் பெற்றவுடன் பார்த்த முதல் விஷயம் உன்னதான்!”

“என்ன சொல்ற? நான் தொட்டதால உனக்கு உயிர் வந்துச்சா? அப்புறம் ஏன் அப்பவே என்கிட்டே நீ பேசல?”

“எனக்கு அப்ப ஒன்னும் புரியல....எனக்கு அப்ப உன்ன பார்த்தவுடன் பயமா இருந்துச்சு! ஒரு பாம்பை கண்டு கொல்லத் துரத்துற மனிஷன் போல என்னை கொன்னுடுவியோனு நினைச்சேன்!...உன்கிட்ட மெல்ல பேச ஆரம்பிக்கலாம்னு முடிவு பண்ணேன் ”

“இனிக்கு மட்டும் ஏன் என்கிட்டே பேசணும்?”

“நீ தினமும் என்னை உயிர் இல்ல பொம்மைன்னு நினைச்சு பேசுவ..எனக்கு உன்னை பத்தி அப்பதான் உன்னை பற்றி புரிஞ்சுது...உனக்கு சந்தோஷத்தை கொடுக்கலாம்னு நினைச்சேன்..அதனால உனக்கு உதவிகள் செஞ்சேன்...”

“என்ன சொல்ற? உதவிகளா?”

மனைவிக்குக் கல்யாணம்

இரமேஷ்

என்னால்
என் மனைவிக்கு
குழந்தை பாக்கியம் இல்லையென்று
மருத்துவம் கைவிட்டுவிட்டது.

என்ன செய்வேன்
என் மனைவிக்கு
வேறொரு திருமணம்
செய்து வைப்பதைத் தவிர!

அவள் வாரிசு
தரணியில் தவழட்டும்
அவளின்
பெண்மை
புனிதமாகட்டும்!!

'மாங்கல்யம் தந்துநானே'!!!
முடிந்ததும்
செய்திகள் பரபரத்தன
இப்படியுமா செய்வான்
அவனுக்குப்
பைத்தியம் கீய்த்தியம்
பிடிச்சிப்போச்சா என்று
பெண்களும் பெண்ணியவாதிகளும்
பேசிக்கொண்டிருக்கும்
அதே வேளையில்

ஆண்கள் சிலர்
நானும்
என் மனைவிக்குத்
திருமணம் செய்துவைப்பேன் என்று
சபதம் ஏற்றார்கள்.

புதுப் பால் புரட்சி துவங்கியது!

"ஆமாம்..அன்னிக்கு ஒருநாள் உன் அறையை சுத்தம் செய்தேன்...உன் எக்ஸாம் ஹால் டிக்கெட்டை உன் கைக்கு வர செய்தேன்..உனக்கு பிடித்த சாக்குலேட்களை வாங்கி வந்து உன் பையில் வைத்தேன்!"

அரவிந்துக்கு தற்போது மெல்ல பயம் தெளிந்தது.

"எனக்காக ஏன் இத்தனையும் செய்யணும்?"என்றான் அரவிந்த்.

"நீதானே என்கிட்டே சொன்ன? இனிமே நீயும் நானும் நண்பர்கள்னு" என்றது பொம்மு.

அரவிந்த் தற்போது பொம்முவை நம்பினான். அவன் சிரிப்பை கண்ட பொம்மு சந்தோஷத்தி;ல் துள்ளி குதித்தாள்.

"அரவிந்த் எனக்கு இங்கே உன் வீட்டில் இருக்க அனுமதி குடுப்பியா?" என்றது பொம்மு.

"கண்டிப்பா... ஆனா நீ ஒரு உயிர் உள்ள பொம்மைங்கறது

ஏமாற்றுவதற்காகவாவது
யாராவது என்னை காதலியுங்கள்.
இல்லையென்றால்
காதலில் ஏமாறுவது
எப்படி என்றுகூட
எனக்கு தெரியாமல் போய்விடும்.
காத்திருக்கிறேன்
யாரையும் ஏமாற்ற தெரியாமல்...

செ.சக்கரவர்த்தி

என்னை தவிர யாருக்கும் தெரியக் கூடாது.."என்று மெல்ல கூறினான் அரவிந்த்.

பொம்மு நன்கு தலையை அசைத்தது.

"சரி இப்போ நாம தூகுற நேரம் வந்திடுச்சு! போய் தூங்கலாம் வா!"என்று அரவிந்த் தன் படுக்கைக்கு சென்று படுத்தான்.

பொம்மு துள்ளி குதித்தபடி மேஜை பக்கம் சென்று மேஜை மேல் ஏறி அமர்ந்தாள். அவளுக்கு அமர்ந்தபடி தொங்கி பழக்கம் ஆகிவிட்டது.

அரவிந்த் ஆச்சர்யமாக பொம்முவை பார்த்தபடி படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"சரி..எனக்கு சாக்குலேட்களை வாங்க உனக்கு ஏது காசு?"என்று கேட்டான் அரவிந்த்.

"அதுவா..உன் தம்பி சஞ்சயோட உண்டியலை உடைச்சது நான்தான். அப்பப்பா...அதுக்கப்புறம் அவன் அழுகலை கேட்டு எனக்கு தலைவலியே வந்துடுச்சு...பாவம் உன் அம்மா " என்று கண்களை மூடியபடி கூறியது பொம்மு.

அரவிந்த் பொம்மு சொன்னதை கேட்டு சிரித்தபடி தூக்கத்திற்கு சென்றான்.

அரவிந்தும் பொம்முவும் அன்றிலிருந்து ரகசிய நண்பர்கள் ஆனார்கள். போம்முவுடன் அரவிந்த் வெளியே சுற்றினான். புதுப் புது விஷயங்களை அவளுக்கு சொல்லிக் குடுத்தான். பொம்முவும் அரவிந்திடம் மிகவும் நட்புடன் இருந்தால். அனால் பொம்முவின் குறும்புக்கு மட்டும் எல்லையே இல்லை.

நபர்1: டேய் நீ நல்லாத்தானே பைக் ஓட்டுவ அப்புறம் எப்படி கீழே விழுந்த டா?
நபர்2: போலீசை பார்த்த உடனே, என் பின்னாடி இருந்த அருமை நண்பன்கிட்ட ஹெல்மெட்டை தலையில கவுத்த சொன்னேன், படுபாவி ஹெல்மெட்டை அப்படியே திருப்பி மாட்டிட்டான்டா.

அன்று அரவிந்த் இன்னொரு தேர்வு வந்தது. அரவிந்த் தேர்வறையில் எழுதிக் கொண்டிருந்தான். தேர்வரை மிகவும் அமைதியாக இருந்தது.

வருட வழி(விழை)யும் மனதின் துளிகள்! - 2

சுந்தரேசன் புருஷோத்தமன்

யாதும் ஒன்றே!

தழல்
தகிக்கும் வெயில்
உலை
உச்சிக் கதிரவன்
உருக்கின பொன்
கோபத்தில் அவள் கண்!

ரசவாதம்!

இறுக்கும் உணர்வுகளால்
இறுகிப் போனதுள்ளம் – அது
எத்தனை முயன்றாலும்
சிரிக்க மறுக்கும்!
சிரிக்க மறுத்தாலும்
கண்ணே உன் மென்சிரிப்பால்,

பட்டெனச் சிறைப்பட்டுச்
சட்டெனச் சிரிக்கிறதே?!

மயக்க(கு)ம்!

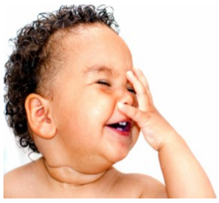

காடு மேடெல்லாம்
கடந்தோடுகிறேன்!
கல்லையும் முள்ளையும்
கடந்தோடுகிறேன்!
சீறும் ஆழியைக் கடந்தோடுகிறேன்! - என்
சின்னக் குழந்தையின் கன்னக் குழியினில்
கால் தடுமாறிநான் விழுகின்றேனடி!!

முத்தம் முத்தமே!!

மாட்டேன் என்றாள்!
வேண்டும் என்றேன்!
முறைத்தாள்!
சிரித்தேன்!
போவென் றதட்டினாள்!
புலம்பத் துவங்கினேன்!
விரும்பி நான் தர 'யார் நீ'
என்றாள்!
"நக்கீரன்!"
"என்ன? எப்படி?" என்னிடம் வினவினாள்!
"குட்டிக் கருவிழி என்னை முறைப்பினும் –உன்
கமல வாயிதழ்க் கடிந்தபோதிலும் - உன்
பட்டு மேனியென் தோள்பட மறுப்பினும்
வேண்டும் எனக்குன் முத்தம் முத்தமே!"
சொன்னதும் சிரித்தாள்!
கேட்டது கிடைத்தது!!

"ஸ்...ஸ்..."என்று யாரோ அரவிந்தை ஜன்னல் வழியாக கூப்பிட்டனர். அரவிந்த் சட்டென அங்கே திரும்பி பார்க்க பொம்மு ஜன்னல் கம்பியை பிடிது தொங்கியபடி சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அரவிந்த் சற்று பதறினான். ஆனால் தேர்வாசிரியருக்கு தெரியாமல் மெல்ல பேச நினைத்தான்.

மகன் ; அம்மா எனக்கு பல் ஆடுது ....???

தாய் : எத்தனை முறை சொன்னேன் இயர்போன் வைத்து பாட்டு
கேக்காதே கேக்காதே என்று ,,,!!!
பார்த்தியா பல் ஆடுது ...!!!

மகன் ;..???

கே இனியவன்

"ஏய் பொம்மு...எப்பிடி ஸ்கூலுக்கு வந்த?"என்று மெல்ல அரவிந்த் கூறினான்.

"உன் ஸ்கூல் பையில்தான் ஒளிஞ்சிகிட்டு இருந்தேன்...."என்று பொம்முவும் மெல்ல பதிலளித்தாள்.

"சரி..சரி..இங்கிருந்து போ...நான் எக்ஸாம் முடிஞ்சு உன்ன வந்து பாக்குறேன்!"என்றான் அரவிந்த்.

"நான் போய்டுவேன்...நீ முதல எக்ஸாம் எழுது!"என்றது பொம்மு.

அரவிந்த் மீண்டும் தேர்வு எழுத ஆரம்பித்தான். பொம்மு தேர்வறையில் நடப்பவைகளை கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அரவிந்திடம் எப்போதும் பிரச்சனை செய்யும் சிறுவன் அன்பரசு , ஏதோ ஒரு துண்டு காகிதத்தை பார்த்து எழுதிக் கொண்டிருப்பதை கண்டாள் பொம்மு. அன்பரசும் அவன் நண்பர்கள் பரிட்சையை ஏமாற்றி எழுதுவதை அறிந்த பொம்மு அவர்களுக்கு ஒரு பாடம் புகட்ட முடிவு செய்தாள்.

தொடரும்

ஏண்டா தேர்தல் வாக்குக்கு பணம் வாங்கின?

நானும் குடும்பமும் நல்லா இருக்கணும்ல

அப்போ ஏன்டா அந்த கட்சிக்கு வாக்கு போடல?

நம்ம நாடு நல்லா இருக்கணும்ல

தமிழண்டா

இனி ஒரு விதி செய்வோம் ..!!!

சுதா

சுயநல வாரிசுகளால்
உதிரத்திலே வளர்த்து
நெஞ்சிலே சுமந்த
தெய்வங்களெல்லாம் தெருவிலே..!!

◆◆◆

தொப்புள் கொடியோடு உறவையும்
அறுக்கும் மிருகங்களால் நாளை
பூத்து பூங்காவனமாகும்
மழலைகளெல்லாம் குப்பையிலே.. !!

◆◆◆

புறத்திலே புன்னகையும்
அகத்திலே அழுக்குமான
உறவுகளால் மன
நோயாளிகளெல்லாம் வீதியிலே..!!

◆◆◆

நாளுக்கு நாள் வீதிக்கு வீதி
இவர்கள் படும் இன்னல்களை
ஆயிரம் ஆயிரம் சொல்லி மாளாது.. !!

◆◆◆

விதியினாலே பட்டுப்போன இந்த
மரங்களெல்லாம் பசியெனும்
அரக்கனின் பசியாற்ற
கையேந்துகிறது சாலையெங்கிலும் !!

◆◆◆

ஆடையின்றி கந்தலும் கிழிசலுமாய்
பிறந்த மேனியுடன்
அரவணைக்க யாருமின்றி
வலம் வருகிறார்கள் தேசமெங்கிலும்..!!

◆◆◆

பசிக்கு யாசிப்போரை
வயிற்றில் அடிக்கின்றார்கள்
மன நோய் மங்கையவளின்
கற்பை பறிக்கிறார்கள்..!!

◆◆◆

உறங்க இடமும் போர்வையுமின்றி.
மணக்க வேண்டிய இம்மலர்கள்
இறுதியில் மாண்டு போகின்றன
சாக்கடையிலும் சந்துகளிலும்..!!
இனி ஒரு விதி செய்வோம்

◆◆◆

யாரோ விதைத்த இவ்விதைகள்
நாதியற்றுக் கிடக்கின்றன நாடெங்கிலும்
கண்டும் காணாமல் போகாதீர்கள்
பக்குவமாய் பேசி அவர்களை
சேர்த்திடுங்கள் காப்பகத்தில்..!!

இனி ஒரு விதி செய்வோம்

◆◆◆

உறவைத் தேடும் உயிர்

Sivaji dhasan

தேடல் - 14

தன்னை மறந்திருந்த மயக்கத்தில் கேட்ட இனிய இன்னிசையின் மடியில் தவழ்ந்திருந்த வசந்தன் விழித்தபோது எதிரே கண்ட காட்சி திடுக்கிட வைத்தாலும் அவனை ஆச்சர்யப்படவைத்தது. ஓல்ட்மன் கூறிய இளவரசி அவன் முன்னே புன்சிரிப்போடு அமர்ந்திருந்தாள். அவளது விழிகள் இரண்டும் மீன்களாகத் தெரிந்தன; கார்கூந்தல் தென்றலில் தவழ்ந்து குழல்கள் அவள் நெற்றியில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. வசந்தன் பிரம்மை பிடித்தவனாய் எழுந்து உட்கார்ந்து அவளின் முகத்தையே கூர்மையாக நோக்கினான். அவர்கள் இருவருக்குள்ளும் மௌனம் சூழ்ந்து அமைதியை ஏற்படுத்தியது. ஒரு நாழிகை இப்படியே கடந்ததும் வசந்தனே பேச்சைத் துவங்கினான்.

"இளவரசி தானே நீங்கள்?"

அவளின் இதழ் புன்னகைப்பூவை உதிர்த்தபடியே இருந்தது. "எல்லோரும் அப்படித்தான் ஒரு காலத்தில் என்னை அழைத்தார்கள்" என்றாள் அவள். அதைக் கூறியபோது குரலில் சிறிது சோகம் ஒளிந்திருந்ததைக் கவனிக்கவே செய்தான் வசந்தன். மீண்டும் அவள் முகத்தின் அழகையும் அந்த அழகில் மறைந்திருந்த பனித்திரை போன்ற சோகத்தையும் இமைக்காமல் நோக்கிக்கொண்டிருந்தான் அவன். அவளின் சலனமில்லா முகத்தையும், அமைதி கலந்த புன்னகையையும் நாள் முழுக்க ரசித்துக்கொண்டே இருக்கலாம் என்று தோன்றியது அவனுக்கு. அவளின் காந்த விழிகள் வேறு பக்கம் வெறித்தபடி இருந்தன.

திடீரென்று கடலினுள் சில நீர்க்குமிழிகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. தண்ணீராலான செடி கடலினில் முளைக்கத் துவங்கியது. நீர்த் துளிகளான கொடிகள் கடலெங்கும் பரவ பால் நிலவின் வெண்ணிறக்கதிர்கள் செடிகளின் மேல் ஊடுருவி ஒரு புதிய வண்ணத்தைச் செடிகளின் மீது தீட்டியது. அதில் நீர்ப்பழங்கள் பன்னீர் முத்துக்களுடன் முளைத்தன. அவளை நோக்கிக் கொடி ஒன்று படர்ந்து அவளின் முன் ஒரு பழத்தை நீட்டியது. அதை அவள் ஆர்வமுடன் பறித்துச் சாப்பிடத் துவங்கினாள். உண்டு கொண்டிருக்கும் சமயம் செடியிடம் சமிக்ஞை செய்தாள். அந்தக் கொடி வசந்தனை நோக்கிச் சென்றது. வசந்தன் புரியாமல் விழித்தான். சிறிது பயப்படவும் செய்து ஒதுங்கவும் முற்பட்டான். மீண்டும் கொடியில் ஒரு நீர்ப்பழம் தோன்றியது. அதைப் பறித்துக்கொள்ளுமாறு லேசாக அசைந்தது. வசந்தன் பயந்தபடியே அதைப் பறித்தான். செடி அவர்களை விட்டு மறைந்துபோனது. கையிலிருக்கும் நீர்ப் பழத்தைச் சில நிமிடங்கள் உற்றுநோக்கினான். அதிலிருந்து அற்புத வாசம் அவன் நாசியில் நுழைந்து பழத்தைச் சுவைக்கும்படி கூறியது. அவளைப் பார்த்தபடி பழத்தைக் கடித்தான். புளிப்பும் இனிப்பும் கலந்த சுவையாக இருந்தது. விரும்பிச் சாப்பிடத் துவங்கினான். 'இவளிடம் அற்புத சக்தி ஒளிந்திருக்கிறது' என்று மனதினில் கூறிக்கொண்டான். 'தன் நிலைமையைக் கூறி இவளிடம் உதவி கேட்கலாமா' என்று எண்ணியபடி பழத்தைச் சுவைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

அவள் கடற்பரப்பைச் சுற்றி நோக்கியவாறே, "என்னிடம் ஏதேனும் கூற விழைகிறீர்களா?" என்றாள்.

தான் மனதினில் எண்ணியதைத் தெரிந்துகொண்டாளே என்று சற்று பிரம்மிப்பை விழிகளில் காட்டி, "உங்கள் பெயர் என்ன?" என்றான்.

அவளிடம் சில வினாடிகள் மௌனம். "அபர்ணா" என்றாள்.

"அழகான பெயர்" என்றபடி புன்னகை புரிந்து, "நீங்கள் என்னிடம் கொடுத்த வேலையைச் சரியாக முடித்துவிட்டேன்" என்றான்.

"தெரியும்"

"எப்படி?"

"ஓல்ட்மன் சொன்னார்"

கேளாய் பெண்ணே !!

கார்த்திகா AK

என் ராகத்தில்
உன் பாடல் இசைக்கிறாய்
நீ!!

என் வானத் திரையில்
வானவில் வரைகிறாய் நீ ,
ஒரு தூரிகையாய் !!

என்னைச் சுற்றிய
காரிருள் விலக்க வந்த
பொன் மஞ்சளில்
குழைத்து எடுத்த
தங்கத் தாரகை நீயே !!

என் செய்கைகள் ஆனால்
உன் உணர்வுகள் !!

என் இதய ஓசை
கேளாய் நீ !அங்கே உன்
ஸ்வரங்கள் சப்திக்கின்றன
ஓர் உயிரின் ஓசையென!!

தேர்தலும் தமிழ் காலச்சாரமும்

தமிழ்நதி

தமிழர் பண்பாடு மாறிப்போச்சு
வேட்டி, சேலையெல்லாம் இப்போ குறைத்து
காணப்போச்சு...
சில பெண்களுக்கு தலைவார
மறந்துப் போச்சு
பல ஆண்களுக்கு முடி வளர்க்க பிடிச்சுப் போச்சு

கண்ணாடி வளையல் உடைச்சுப் போச்சு
காணத கருமம் எல்லாம் வந்துடுச்சி..
குங்குமம் பொட்டும்,
பூவும் எங்கப் போச்சு??
ஸிடிக்கர் பொட்டும், பிளாஸ்டிக்கு பூவிலும்
ஒழிச்சுப் போச்சு

வார் செருப்பு என்ன ஆச்சு???
ஹய் ஹில்ஸ்க்கு விலைப்போச்சு
துணி வாங்கி கிழிச்சி தைத்த காலம் போச்சு..
கிழிச்ச துணி வாங்கி மாட்டும் மார்டன் ஆச்சு..

டீக்கடை பென்ச் எங்கப் போச்சு???
பல காப்பி ஷாப்புக்கு கன்வெர்ட் ஆச்சு..
விலை வாசி எல்லாம் ஏறிப்போச்சு
காசு, பணம், துட்டு பத்தாமால் போச்சு

நான் பஸ் பாஸ் எடுக்க கொஞ்சம்
நேரம் ஆச்சு...
அதுக்குள்ள் 600 ரூபாய் பாஸ் 1000 ம் ஆச்சு..
அட ஷேர் ஆட்டோவில் போக முடிவு பண்ணியாச்சி
நான் போகும் நேரம் பார்த்து பெட்ரோல் டீசல் விலை
உச்சிக்குப் போச்சு
ஆட்டோ கட்டணமும் அதிகம் ஆச்சு

கேரட் விலை கோல்டு கேரட்டுக்கு
நிகராட்ச்சி
சிலிடர் வருடம் 7 அப்படினு
அக்கிமண்ட் போட்டாச்சு

இடையில மாறுதல்
நடக்குமா??
நடக்காத என்று தெரிவதற்க்குள்
இடைத் தேர்தல் வந்தாச்சு..

யார் யாரோ ஆட்சி பிடிக்க மக்கள் கிட்ட போயாச்சி
என் தாத்தேன் பாட்டேன்
ஓட்டையெல்லாம் காசு கொடுத்து சில கட்சி
வாங்கியாச்சு

ஓட்டையும் வித்துப்புட்டு
ஓட்டாட்டியா
நிக்குதடா
இந்த பழாப் போன மக்கள் கூட்டத்துக்கு
சுய புத்தி தான் மக்கிப் போனதுடா....

என் ஓட்டு விற்பனைக்கு அல்ல

"என் நிலையைப் பற்றியும் கூறினாரா?" என்று தன் நிலையை உணர்த்துவதற்காக துன்பச்சிரிப்பை உதடுகளில் உலவவிட்டான்.

அவள் அவனின் முகத்தில் தன் சலனமில்லாப் பார்வையை நிலைநாட்டினாள். "உங்கள் நினைவுகள் அழிந்துபோனதைப் பற்றி கேட்கப்போகிறீர்களா? அல்லது உங்கள் தோழி எங்கிருக்கிறாள்? என்று கேட்கப்போகிறீர்களா?" என்றாள்.

வசந்தனுக்கு மயக்கமே வந்துவிட்டது. 'எப்படி நான் கேட்கப்போவதை உடனே கண்டுகொள்கிறாள்?' என்று மீண்டும் தனக்குள் கேட்டுக்கொண்டான். "உங்களால் உதவ முடியுமா?" என்றான் அவன் உதவி கோரும் குரலில்.

"நிச்சயமாக. ஆனால் அதற்குள் சில வேலைகளை எனக்காக நீ செய்ய வேண்டும்"

"என் குழப்பத்திற்கு விடை கிடைக்குமானால் எது வேண்டுமானாலும் நான் செய்கிறேன்" .

வசந்தன் கூறிய பதிலைப் புன்னகையோடு ஏற்றுக்கொண்டாள்.

"சாதாரண வேலையாக இருக்கும் என்று எண்ணிவிடாதே. துன்பங்கள் நிறைந்த வேலை. அதில் உறுதி வேண்டும். பலவீனமாக இருக்கிறாய் நீ. முதலில் உன்னைத் தயார் செய்துகொள். நீ தயாரானதும் நானே உன்னைத் தேடி வருவேன்"

> *உனக்கு ஒருநாள்,*
> *உலகத்தில்*
> *ஒன்றுமட்டுமே தெரியும்.*
>
> *அந்த ஒன்றை கண்டபின்,*
> *ஒன்றுகூட உனக்கு தெரியாது.*
> *அதன் பெயர் "காதல்".*
>
> செ.சக்கரவர்த்தி

"நீங்கள் சொல்வது விளங்கவில்லையே?"

"விளங்கும் நேரம் வரும் வரை பொறுத்திரு"

குழப்பத்தோடு, "சரி" என்று தலையாட்டினான்.

"எனக்கொரு நீர்ப்பழம் வேண்டும். உன்னால் அதை வரவழைத்துக் கொடுக்கமுடியுமா?" என்றாள்.

வசந்தன் விழித்தான். "நானா? என்னிடம் அவற்றை வரவழைக்கும் சக்தி இல்லையே" என்று வேதனை கலந்த சிரிப்பை வீசினான்.

"நிச்சயமாக உன்னால் முடியும். மனதினில் நினைத்து அதைக் கூப்பிட்டால் உன்னைத் தேடி வரும்"

"விளையாடாதீர்கள்" என்றான் அவன் கேலிச் சிரிப்போடு.

"முயன்று பார்" என்றாள்.

பெருமூச்சை விட்டெறிந்தபடி, நீர்ப்பழம் வரவேண்டும் என்று சில வினாடிகள் மனதினில் வேண்டி சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். கொடிகளும் முளைக்கவில்லை. நீர்ப்பழமும் தோன்றவில்லை.

"நீங்களே பார்த்தீர்கள் அல்லவா?" என்று அபர்ணாவைப் பார்த்து கூறினான்.

"சரி, புறப்படு. கடலைச் சுற்றிப் பார்க்கலாம்" என்றாள் அவள்

வசந்தன் அவளை ஒரு முறை நோக்கிவிட்டு, மரக்கலத்திற்கு கட்டளையிட்டான். மரக்கலமும் வேகமாக நகரத் துவங்கியது. மரக்கலத்தின் ஓரம் உட்கார்ந்துகொண்டு கடலை வெறித்தாள். மரக்கலம் சிறிது தூரம் சென்றுகொண்டிருந்த சமயத்தில் கடலினுள் நீர்க் குமிழிகள் தோன்றி நீர்ச் செடிகள் முளைக்கத் துவங்கின. மரக்கலத்தை நோக்கி வேகமாகப் படர்ந்து வந்தன. அவளருகே ஒரு பழத்தை நீட்டின. அதை அவள் பறித்துக்கொண்டு மரக்கலத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் வசந்தனைப் புதிரான சிரிப்போடு நோக்கினாள்.

அப்பொழுது தூரத்திலிருந்து ஒரு குரல் வசந்தனை நோக்கிப் பறந்து வந்தது. "வசந்தா! வசந்தா!" என்று இரு முறை கத்திக் கூப்பிட்டது அந்தக் குரல். வசந்தனும் அபர்ணாவும் யாரென்று பார்த்தார்கள். தூரத்தில் ராஜீவ் வசந்தனை நோக்கி வந்துகொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அதைக் கண்டவுடன் அபர்ணா தண்ணீரில் குதித்து மீனாக உருப்பெற்று நீந்தி மறைந்தாள்.

என் தேடல்..

pandima

என் தேடலும் என் காலமும்
என் கூடவே போட்டியிட்டு
பயணிப்பதால் என் பயணம்
தொடர்கிறது ..

இன்றும் சலியாமல் தளராது
தொடரும் என் வாழ்வானது
ஒரு நாள் நின்று போய்விடும்
என் தேடலும் ..

வலிக்கா நிமிடங்கள் என்னை
கடக்கும் தருணமதில் விழிகள்
இமைக்காமல் இறந்திருக்கும்
ஈரம் கசியாது ..

என் இதயமதில் பொதிந்திட்ட
நீங்கா நினைவுகள் எல்லாம்
உலரும் முன் எரிந்திடுவேன்
ஜுவலையாகி

ராஜீவின் வருகை வசந்தனின் உள்ளத்தில் இன்பத்தைக் கூட்டியது. ராஜீவை நோக்கி 'இங்கு வா' என்பது போல் கையாட்டினான். ராஜீவின் படகும் வசந்தனின் படகின் அருகில் வந்தது. வசந்தன் தன் நண்பனின் படகையும் தன் படகையும் ஒரு கயிற்றில் கட்டி, ராஜீவைத் தன் படகில் வருமாறு பணித்தான்.

ராஜீவ் வசந்தனின் மரக்கலத்தினுள் இறங்கி, பொய்யான கோபத்தை முகத்தில் வரவைத்து, "எங்கே சென்றாய் நீ? நேற்றெல்லாம் உன்னைக் காணவில்லையே" என்றான்.

அனைத்தும் நானாகி இருக்கிறேன்

செந்தமிழ் தாசன்

அணியும் யாப்பும் கொண்டு
பாவகையாலும் இலக்கணம்
கண்டு பாடிச்சிறப்பித்த
கவிதைகள் நான்...

செய்யுள் வழக்கை சொல்வழக்காய்
மாற்றியெனை எளிமையுறத் தந்த
உரையாசிரியர்கள் திறத்தால்
எல்லோருக்கும் புரிந்தவன் நான்...

காலச் சுழற்சியில்
வசனநடைக் கவியாகி
புதுக்கவிதைகளாய் பரிமாணமித்தவன் நான்...

தெளிபொருளாய் நின்றும்
மறைபொருளாய் உற்றறிப்பட்டுக்
காணும் வகையாய்
கவிஞனின் எண்ணங்களில் தோன்றி
அவன் கரங்களில் கட்டுண்டேன்...

சமுதாயமென பெண்ணீயமென ஈழமென
துயர்கண்டு துவேசம் கொண்டேன்
நவரசமென வடிவம் கண்டேன்...

கண்டோரும் கொண்டோரும்
எனை விழுங்கிச் சென்றனர்
அவர்கள் மழுங்காமல் இருக்க
ஆறுதலாய் நின்றேன்...

நித்தம் அரங்கேறும் கவிதைநாயகி
நான்தான்
கவிஞன் சித்தத்தில் காதலியும்
நான்தான்...

எனைத் தாண்டிச் செல்வோர் பலர்
தட்டிக் கொடுப்போர் பலர்
ஆரத் தழுவிக் கொள்வோர் பலர்
அனைவருக்கும்
வலியும் சுமையும் விடையும்
மகிழ்வும் நெகிழ்மாகி
அனைத்தும் நானாகி இருக்கிறேன்....

"ஒரு முக்கிய வேலை வந்துவிட்டது. அதை நிறைவேற்றச் சென்றிருந்தேன்" என்று கூறியபடி அபர்ணா உட்கார்ந்திருந்த

இடத்தில கண்களை ஓட்டினான். அங்கு அபர்ணா இல்லாததைப் பார்த்து திடுக்கிட்டு கடலின் நான்கு திசைகளிலும் தேடுதல் பார்வையை வீசினான்.

"என்ன தேடுகிறாய்?" என்றான் ராஜீவ்.

சில வினாடிகள் தேடுதல் பார்வையை வீசியபடியே ராஜீவைப் பார்க்காமல், "ஒன்றுமில்லை" என்று கூறினான்.

"உன்னிடம் ஒன்று கேட்கவேண்டும்" என்றான் ராஜீவ்.

வசந்தன் மரக்கலத்தைச் செலுத்தியபடியே அவனைப் பார்த்து, 'என்ன கேட்கப்போகிறாய்' என்பதைப் போன்ற பாவத்தோடு ராஜீவை நோக்கினான்.

"நீ மெமோரியல் உலகிற்குள் நுழைந்தாயா?" என்று கேட்டான் ராஜீவ்.

"யார் சொன்னது அப்படி?"

"ஷோபனா தான் கூறினாள்"

ஆமாம் என்பது போன்று தலையசைத்தான் வசந்தன்.

"யார் கண்ணிற்குள் புலப்படாத அந்த உலகம் உன் கண்ணிற்கு எப்படி தென்பட்டது?" என்று புதிரான பார்வையோடு கேட்டான் ராஜீவ்.

"எனக்கே விளங்கவில்லை மர்மமாக உள்ளது"

"மெமோரியல் உலகத்தைப் பற்றிக் கூறு. இது வரை நான் பார்த்ததுமில்லை அதைப் பற்றிக் கேட்டதுமில்லை" என்று ஆவலோடு கேட்டான் ராஜீவ்.

வசந்தன், மெமோரியல் உலகின் அழகையும் தான் கண்ட காட்சிகளையும் அவனிடம் விளக்கினான். ஆனால், தான் சந்தித்த ஆபத்தையும் அபர்ணாவையும் ஓல்ட்மனிடம் அவள் கொடுக்கச் சொன்ன தங்கப்பெட்டியைப் பற்றியும் மறைத்துவிட்டான் வசந்தன்.

டாக்டர் : ஏனப்பா ஆம்புலன்சில போய் மோதின ?

நோயாளி : அப்பதானே டாக்டர் வேகமா ஆஸ்பத்திரி வரலாம் ரபிக் ஜாம் இருக்காதே ...!!!

கே இனியவன்

மெமோரியல் உலகின் பிரம்மாண்டத்தையும் அழகையும் கற்பனை செய்து சிலாகித்தான் ராஜீவ். அதை ஒரு முறையேனும் தான் காணமாட்டோமா என்று ஏங்கினான். மரக்கலம் அவர்களை எங்கோ அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருந்தது. இருவரும் மௌனமாகவே இருந்தார்கள். 'அபர்ணா திடீரென்று ஏன் மறைந்துபோனாள்' என்ற குழப்பத்தோடு இருந்த வசந்தனையும் மெமோரியல் உலகின் கற்பனையில் திளைத்திருந்த ராஜீவையும் சுமந்துகொண்டு சென்றுகொண்டிருந்த படகை மீன் வடிவில் அபர்ணா பின்தொடர்ந்ததை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை.

★ ★ ★

மரக்கலம் எங்கு செல்கிறது என்று கூட தெரியாமல் இருவரும் மெய்மறந்து தங்கள் கற்பனையில் மிதந்திருந்த நேரத்தில் ஒரு அபாயகரமான காட்சியைக் கண்டான் வசந்தன். கடலின் நடுவே சிதலமடைந்த பிரம்மாண்ட கடற்கோட்டை. அதன் மேல் கொடூர பறவைகள் வட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்தன. கோட்டையைச் சுற்றி செடி கொடிகள் அழுகிய நிலையில் படர்ந்துகொண்டிருந்தன.

"ராஜீவ் இதைக் கண்டாயா?" என்றான் வசந்தன் மிதமிஞ்சிய பிரம்மிப்புடன்.

வசந்தன் எந்தத் திசையில் வெறித்துக்கொண்டிருந்தானோ அத்திசையில் தன் பார்வையைப் பதித்தான் ராஜீவ். ஆனால்,

ஒரு தாயின் அறைகூவல்...

செ.சக்கரவர்த்தி

ஒரு தாயின் அறைகூவல்
அறைகளற்ற வெட்டவெளியில்
எல்லா மகன்களையும் குறைகூறவில்லை
என்மகனைப்போல் உள்ளவனைத்தவிர
ஓர் தாயின் உள்ளார்ந்த சபதம்
மகனே! எங்கிருந்தாலும் வாழ்க நீ!

இதயத்தில் நீ குத்தினாலும்
உன் கரங்களையே பார்ப்பேன்
என்னை நீ குத்தியதால்
உன் கரங்கள் வலிக்குமோவென

அன்று என்னுள்ளே நீயிருந்தாய் தனியாக
இன்று என்னைத் தனியேவைக்க நீ துணிந்தாய்
மோகம் உனக்கு மூச்சடைக்க
தேகம்தந்த தாயையே மறந்துவிட்டாய்

தென்றல் உன்னை தீண்டிவிட்டால்
தெருநோய்கள் தாக்குமோவென
மாரணைப்பில் மறைத்துவைத்து உன்னை
மறவாது தினம் காத்துவந்தேன்
அத்தனையும் உனக்கு செய்துவைத்த
அன்புத்தாயை ஏன் மறந்துவிட்டாய்

பெண்மகளை பெற்றிருந்தால்
பேச்சிற்காவது துணைவருவாள்
ஆண்மகனை பெற்றுவிட்டேன்
அழுதுதானே ஆகவேண்டும்.

சிவசிவ என்றிருந்தால்
அவனருள் கிடைத்திருக்கும்
மகன்மகன் என்றிருந்தேன்
மறந்துவிட்டு சென்றுவிட்டான்.

ஏசுநாமம் கேட்டிருந்தால்
எல்லாமே கிடைத்திருக்கும்
என்மகன்போதும் என்றிருந்தேன்
ஏமாற்றிச் சென்றுவிட்டான்.

அல்லாவை தொழுதிருந்தால்
அல்லலின்றி வாழ்ந்திருப்பேன்
அன்புமகன் காப்பான் என்றிருந்தேன்
அனாதை ஆக்கிவிட்டுச் சென்றுவிட்டான்.

கோயில்குளம் சுற்றிவந்து
குழந்தையாக பெற்றெடுத்து
கொள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று
கூறிக்கூறி வளர்த்தாலும்
தள்ளிவைக்க நினைக்கிறானேதவிர
மூப்பின் தாகம்தீர்க்க மறுக்கிறான்.

அவன் கண்களுக்கு எதுவும் தென்படவில்லை.

"இங்கே என்ன இருக்கிறது கண்டுகளிக்க?" என்றான் ராஜீவ்.

"உன் பார்வையில் என்ன கோளாறா? எதிரே நின்றிருக்கும் கோட்டை கூட உன் கண்களுக்கு புலப்படவில்லையா?"

தன்னை ஏளனம் செய்கிறான் என்று எண்ணிய ராஜீவ், "ஆமாம்! ஆமாம்! இருக்கிறது! இருக்கிறது!" என்று சொன்னான்.

அதைக் காதில் வாங்கிக்கொள்ளாமல் அந்த கோட்டையின் நடுவே தன் மரக்கலத்தைச் செலுத்தினான் வசந்தன். சிதலமடைந்த கோட்டையின் நடுவே மரக்கலம் சென்றுகொண்டிருக்க அதன் உட்புற அழகைத் தன்னிலையிழந்து ரசித்துக்கொண்டிருந்தான் வசந்தன். ராஜீவ் அவனைக் கண்டுகொள்ளாமல் மரக்கலத்திலேயே படுத்து நீண்ட நெடு உறக்கத்திற்கு சென்றுவிட்டிருந்தான்.

கருநிற கற்களால் அமைக்கப்பட்டிருந்த அந்த கோட்டையின் உள்ளே படகு செல்ல செல்ல மேலே இருக்கும் பால் நிலா அவர்களைத் தொடர்ந்துகொண்டு வந்தது. அங்கே அழுகிய வாசம் அவனை இருப்புக்கொள்ளாமல் ஒரு வித மயக்கநிலையை அடையச் செய்தது. ஏதோ ஒரு தீயது இங்கே உலவுகின்றது என்று அவன் மனம் கூறியது.

படித்தும் பிச்சை எடுக்கிறேன்..
Target achievement ல் தான்
மாத சம்பளம் நிர்ணயம்
செய்யப்படுகிறது..

நான் படித்த பிச்சைக்காரண்

இப்படிக்கு

தமிழரசி

மரக்கலத்தை வேகமாகச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான். ஆனால், மரக்கலம் நகரவில்லை. என்ன நடக்கிறது என்று பயந்தபடியே சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். காரிருள் அந்த இடத்தை ஆக்கிரமிக்க வானிலிருந்து பறந்து வந்தது. அதில் ஓர் உருவம் அவர்களை நோக்கி வந்தது. பார்ப்பதற்கு வௌவால் போன்றிருந்த அந்த உருவத்தை வசந்தனால் பார்க்க முடியவில்லை. வசமாக சிக்கிக்கொண்டோம் என்று அவன் மனம் கூறியது.

அப்பொழுது அவர்கள் பின்னால் வந்துகொண்டிருந்த மீன் திமிங்கலமாக மாறி அவர்களின் மரக்கலத்தை இழுத்துச் செல்லத் துவங்கியது. வசந்தன் திமிங்கலத்தின் வேகத்தில் மரக்கலத்தில் நிற்க முடியாமல் கீழே விழுந்தான். பிறகு, சற்று சுதாரித்துக்கொண்டு திமிங்கலத்தை ஆச்சர்யத்தோடு நோக்கினான். பின்னால் திரும்பி அந்த மர்மக் கோட்டையை பயக்கண்களோடு பார்த்தான். அதில் இருள் முழுவதுமாக சூழ்ந்து கோட்டை மறைக்கப்பட்டிருந்தது. 'தப்பித்தோம்' என்று பெருமூச்சை விடுவதற்குள் திமிங்கலம் மாயமாய் மறைந்திருந்தது.

நொடிப்பொழுதில் எல்லாம் நடந்து முடிந்து விட்டதால் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக்கொள்ள கரையைத் தேடின அவனது கண்கள். தூரத்தில் பச்சைப் பசேலென்ற கரை அவனுக்குத் தென்பட்டது. காணாமல் போன திமிங்கலம் இருக்கிறதா என்று சுற்றி நோட்டமிட்டு தன் மரக்கலத்தை கரையை நோக்கி விரட்டினான்.

அடுக்குமாடி

கிரேப்ஸ் மகேந்திரன்

அடர்ந்த ஆலமரத்தில்
மூன்றாவது கிளையில்
அவசரமாய் காக்காய் கட்டிய கூடுபோல்
நான்காவது தளத்தில்
காலம்தள்ளும் அடுக்குமாடியாளன் நான்.

இடநெருக்கடியால்
அப்பாவை முதியோர் இல்லத்திலும்
வாகனத்தை படிக்கட்டு மறைவிலும்
குடியமர்த்தினேன்.

அலுவலகம் விட்டு
களைத்து படியேறி வருகையில்
பார்க்காமல் விட்டுப்போன
மெகாத்தொடர் குறித்து
கைப்பேசியில் விசாரித்து அழுதாள் மனைவி.
தொடரில் துக்கம் நிகழ்ந்திருக்ககூடும்.

"அடுக்குமாடி அவஸ்தை" என
காரணம் காட்டி
எப்போதோ தீர்ந்து போன
எண்ணெய் வாங்க என்னை
கடைக்கு விரட்டினாள்.

குழந்தைகளுக்கு படிப்பு
டியுசன் நேரம்போக
எப்போதாவது விளையாட வேண்டுமென்றால்
கடற்கரை கூட்டிப்போகிறேன்.

துணி உலர்த்த
காற்று வாங்க
வானம் பார்க்க
முற்றத்திற்கு பதில்
பால்கனி.
என்னைப்போல் புதிதாய்
நூறு பேரை சிறைபிடிக்க அருகில்
புதிய அடுக்குமாடிக்கு
அஸ்திவாரம் போட்டுள்ளனர்.

நெல் விளையும்
வயல்களாக வைத்திருந்தார்களாம்
ஒருகாலத்தில்!!

இத்துணை நேரம் துயிலிலிருந்த ராஜீவ் லேசாக கண்களைத் திறந்து எழுந்தான். "நாம் எங்கே சென்றுகொண்டிருக்கிறோம்?" என்றான் தூக்க விழிகளோடு

வசந்தனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

வசந்தன் பதில் கூறாமல் கரையை வெறித்தபடி கிடந்தான். கரையை நெருங்க நெருங்க ஒரு கானம் அவனை இசை வெள்ளத்தில் மூழ்கச் செய்தது. 'தேனில் குழைத்த குரலை உடையவள் பாடுகிறாள். யாரவள்? இந்த குரலை நான் எங்கோ கேட்டிருக்கிறேனே!' என்று எண்ணிய அவனது சிந்தனையில் நொடிப்பொழுதில் விடை கிடைத்தது. 'ஆம்! ஆம்! நாம் மரக்கலத்தில் துயில்கொண்டிருந்த சமயம் ஒரு கானம் கேட்டதே!அதே கானம் போன்று இருக்கிறதே! குரலும் அதே குரல் தான்!' என்று எண்ணியபடி கரையை அடைந்தான். மரக்கலத்திலிருந்து குதித்து குரல் வந்த திசையை நோக்கி ஓடினான். அவன் பின்னால் ராஜீவும் ஓடினான். பாடல் ஒலித்துக்கொண்டேயிருந்தது. அதில் சோகமும் வாழ்க்கையின் வெறுப்பும் கலந்திருந்தன.

சிறிது நேரத்தில் பாடலுக்கு சொந்தக்காரி இருக்கும் இடத்தை அடைந்து விட்டிருந்தனர் இருவரும்.

வசந்தனின் முகத்தில் புன்சிரிப்பு துளிர்த்தது. ஷோபனா அவளோடு இருக்கும் குழந்தைக்கு தாலாட்டு பாடிக்கொண்டிருந்தாள். அவளின் அருகே சென்றான் வசந்தன்.

அவனைக் கண்டதும் பாடுவதை நிறுத்தி அவனை வெறித்தாள் ஷோபனா. ராஜீவையும் ஒரு நொடி நோக்கிவிட்டு, "என்ன இருவரும் இவ்விடத்திற்கு என்னைக் காண வந்துள்ளீர்கள்?" என்று வினவினாள்.

"உன்னைக் காண வரவில்லை. உன் பாடலைக் கேட்டு வந்தோம்" என்றான் ராஜீவ்.

ஷோபனா புன்முறுவல் செய்தாள். பின்னர் வசந்தனைப் பார்த்து, "மெமோரியல் உலகிலிருந்து தப்பித்துவிட்டீர்கள் போலிருக்கிறது" என்றாள்.

"ஆம்" என்று ஆமோதித்தான். அவனது கண்கள் அவள் தோளில் தவழ்ந்திருந்த குழந்தையின் மீதே இருந்தது. அக்குழந்தையும் அவனைப் பார்த்து மழலைச் சிரிப்பை உதிர்த்தது. குழந்தையை அவளிடமிருந்து வாங்கி கொஞ்சி மகிழ்ந்தான் வசந்தன்.

அப்பொழுது ஒரு பெண்ணின் குரல் அவர்களைத் திசை திருப்பியது. அபர்ணா அங்கே கையில் ஒரு சிறு பெட்டியோடு நின்றுகொண்டிருந்தாள். அவளைக் கண்டதும் வசந்தன், "வாருங்கள்! வாருங்கள்!" என்றான். ராஜீவிடமும் ஷொபனாவிடமும் தன்னுடைய தோழி என்று அறிமுகப்படுத்தினான்.

"உன்னுடைய தோழியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டாயா? இவர் தானா அது?" என்று கேட்டான் ராஜீவ்.

வசந்தன், "இல்லை. இவர் வேறு" என்று சிரித்தபடி ஷோபனாவைப் பார்த்தான். அவள் முகத்தில் சிரிப்பு மறைந்திருந்தது.

"இந்தப் பெட்டி உங்களுக்குத் தேவைப்படும். இதை வைத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறி வசந்தனிடம் பெட்டியை நீட்டினாள். அவனும் வாங்கிக்கொண்டான்.

அப்பொழுது குழந்தை நிலவை நோக்கிக் கை நீட்டி மழலை மொழியில் எதுவோ கூறியது.

விலை மகள்.....

கனிகிலவரி

கண்ணீர் விழிகள் நான் கொண்டேன்
கரம் நீட்டிட யாருமில்லை.......
தினம் கட்டில் சுகம் காண்கின்றேன்
தொட்டில் கட்டும் யோகமில்லை....

நாளை அழுகிப் போகும் என் உடலுக்கு
அலங்காரங்கள் துளி குறைவில்லை......
சதைப் பற்றுடன் என் உடல் இருக்கும் வரை
சக்கரைக்கட்டியாய் இனிக்கின்றேன்.....

சாகசம் சொல்லிடும் வார்த்தைகள்
தாகம் குறைந்ததும் காணவில்லை.....
அழுக்கு உடை நான் அணிந்திருந்தாள்
துவைத்து கட்டிடும் வாய்ப்புண்டு....

எச்சில் பழமாய் நானிருக்க இனி
எதைக் கொண்டே அழுக்ககற்ற?....
ஒட்டி உரசி நீ போனாலும் என்
உடலில் ஏதும் சிலிர்ப்பில்லை.......

காவியம் சொல்லிடும் காதலெல்லாம்
அட காசுக்கிங்கே விலைபோகும்.....
தினம் கள்ளப் பார்வைகள் காணுகையில்
என் இதழோரம் இளநகையோடும்.....

உள்ளம் என்ற சொல்லெல்லாம் என்
உதட்டுக் எட்டா சொல்லன்றோ......
அட என்ன பாவம் செய்தேனோ...
உடலை விற்றே உயிர் வளர்க்க.....???

மானம் ஈனம் என்பதெல்லாம்
வயிற்றுப் பசிக்கு பின் தானோ?
மாத்திக் கட்ட உடையில்லை
மானம் காத்திட முயல்வதுவோ?

இந்த பிறவி போதுமடா நான்
இன்பம் தந்திடும் பெண்ணாக.....
அடுத்த பிறவியேனும் நான்
ஆண் மகனாய் பிறப்பெடுப்பேன்.....

சமையல்: கூட்டாஞ்சோறு

லதா பாலு

தேவையான பொருட்கள்

சாப்பாடு அரிசி 2 ஆழாக்கு, துவரம் பருப்பு 1/2 ஆழாக்கு

காய்கறிகள்:

நன்கு முற்றிய வாழைக்காய் 1, கத்திரிக்காய் 1/4 கிலோ, அவரைக்காய்1/4 கிலோ, கொத்தவரங்காய் 1/4 கிலோ, முருங்கைக்காய் 1, அரைக்கீரை 1 சிறியகட்டு, முருங்கக்கீரை 1 கைப்பிடி அளவு, சிறிய வெங்காயம் 1/4 கிலோ, பச்சைமிளகாய் 4/5 புளி 1 பெரிய எலுமிச்சை அளவு.

அரைக்க தேவையானவை:

தேங்காய் 1/2 மூடி சிறியவெங்காயம் தோலுரித்தது 1 கைப்பிடி அளவு சீரகம் 1 டீஸ்பூன்

தாளிக்க:

கடுகு, உளுந்தம் பருப்பு, கறிவேப்பிலை, நல்லெண்ணை 2 குழிக்கரண்டி

உப்பு தேவைக்கேற்ப

செய்முறை

அரிசியை கழுவி சுத்தம் செய்து 6 டம்ளர் நீர் ஊற்றி, பருப்பில் 1/2 டம்ளர் நீர் ஊற்றி குக்கரில் வைத்து வேகவைத்துக் கொள்ளவும்

கீரைகளை கழுவி சுத்தம் செய்து பொடியாக அரிந்துகொள்ளவும். காய்கறிகளை கழுவி நீளவாக்கில் நறுக்கி [1 விரல் அளவுக்கு], வெங்காயம் பச்சை மிளகாய் அரிந்துவைத்துக் கொள்ளவும்.

அரைக்க கொடுத்துள்ள பொருட்களை மிக்ஸியில் போட்டு கொஞ்சம் கரகரப்பாக அரைத்துக்கொள்ளவும்.

புளியை 1 டம்ளர் அளவுக்கு கரைத்துக் கொள்ளவும்.

வாணலியை அடுப்பிலேற்றி சிறிது எண்ணை ஊற்றி காய்ந்ததும் வெங்காயம், பச்சை மிளகாயை போட்டு நன்கு வதக்கிக் கொண்டு குக்கரைத்திறந்து அதில் காய்கறிகள், அரைத்த விழுது புளிக்கரைசல் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து தேவையான உப்பு, மஞ்சள்தூள், காய்ந்த மிளகாய்தூள் சிறிது பெருங்காயம் எல்லாம் போட்டு நன்கு கலந்து மீண்டும் குக்கரை அடுப்பில் வைத்து வெயிட் போட்டு 5 விசில் வரும் வரை வேகவைக்கவும்.

குக்கர் ஆறியதும் திறந்து நன்றாக கிளறி வாணலியில் 2 குழிக் கரண்டி எண்ணை ஊற்றி கடுகு உளுந்தம்பருப்பு, கறிவேப்பிலை தாளித்து சூடாக பரிமாறவும்.

வசந்தன் சிரித்தபடி, "நிலவிடம் போகவேண்டுமா? வா போகலாம்" என்று குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு சிறிது தூரம் முன்னே நடந்தான். அவனைப் பின்பற்றி ராஜீவும் சென்றான்.

ஷோபனாவும் அபர்ணாவும் அருகருகே நின்றுகொண்டிருந்தனர். குழந்தையைக் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்த வசந்தனை நோக்கியபடியே அபர்ணா, "குழந்தை சேரவேண்டிய இடத்தில சேர்த்துவிட்டாய் போலிருக்கிறது?" என்று ஷோபனாவைப் பாராமல் கூறினாள். ஷோபனா விக்கித்து அபர்ணாவை நோக்கினாள்.

"உன் தோழிக்கு உதவுகிறாயோ?" என்று ஷோபனாவைப் பார்த்து புன்முறுவல் புரிந்தபடி அங்கிருந்து மறைந்து போனாள் அபர்ணா.

தேடல் தொடரும்...

அவள் ஒரு நந்தவனம்

கல்பனா பாரதி

சிந்தனையில் --அவள்
நந்த வனம்
சிரிப்பதில் ---அவள்
முல்லை வனம்
கன்னத்தில் --அவள்
மாவினம்
கண்களில் ---அவள்
பூ வினம்
அஞ்சுவதில் ---அவள்
மானினம்
அஞ்சாமையில் ---அவள்
காவல் துறை இனம்
கொஞ்சும் தமிழில் ---அவள்
புதுக் கவிதை இனம்
கவிதை என்றால் ---அவள்
இன்னும் தா தா என்று
கேட்கும் இனம்
காதல் என்றால் ---அவள்
ஒரு நீண்ட மௌனம்
பெண்களில்_அவள்
ஒரு புதுமை இனம்

குப்பை மேனி

கிரிகாசன்

என்னநினைத்து மண்ணில் மாந்தர் - சிலர்
இகழ்ந்து பிறரை நகையாடும்
தன்மை எடுத்தனரோ அறியேன் -அந்தோ
தவிக்கும் உளமும்கொண்டு நின்றேன்
மின்னும் மகிழ்ச்சி கொண்டமுகமும் - அவர்
மேனி மினுக்கும் விதம் கண்டால்,
இன்னும் குழந்தை மனம்தானோ - இவர்
இருக்கும் நிலை கிணற்றில் மீனோ

★★★

நேசமுடைத்த இந்த உடலும் - அதில்
நெய்யில் எரியும் நெருப்புணர்வும்
கூசும் ஒளிகதிரி னுதயம் - வரக்
கொள்ளுந் துயில் கலையக் காணீர்
கேசம் கலைந்தவிதம் வாயின் -கடை
கிடப்பில் வழிந்தஎச்சில் தோற்றம்
வீசும் வாடை சிறுநீரும் - உண்டு
விளைந்து கழித்த வகையாவும்

★★★

காணச் சகிக்காத நிலையும் -அதைக்
கண்டும் மனம்கொள்ளும் கர்வம்
நாணமெழும் குடலின் நாற்றம் - விரல்
நகமும் முடியும் கழிவாக்கம்
வீணே பூசி மெழுகேற்றி - வழி
வியர்வை துடைத்து மனம் மாற்றி
ஆணும்பெண்ணும் கொண்ட அவலம் - இது
அழகுவாழ்க்கை எனும் மாயம்

★★★

மேனி கொளும் அழகை போற்றும் - இந்த
மாந்தர் குடல் புழுக்கள் வாழும்,
தேனின் உதடு கசப்பாகும் - உள்ளே
தீனும் கிடந்து வாய் நாறும்
தானிவ் வுடலுணர்வு காதல் - கொண்டு
தன்னைத் தரும் இளமை இன்பம்
ஏனோ கழிவுகளின் இறக்கம் - அவை
இருக்கும் பாதைகளின் மோகம்

★★★

கூடிக் கொண்டியற்றும் செயலும் - ஒரு
குழந்தை குடும்பமெனப் போற்றும்
ஆடி திரியுமிந்த உலகில் - இந்த
ஆகத்திமிர் பிடித்த நிலையும்
கோடியெனக் காலம்போயும் - இவர்
கொள்ளும் கனவுகலையாதோ
தேடித் திரிந்து பணம் கொண்டும்- கொள்ளத்
தேவையற்ற வழிபோவர்

★★★

சாலச் சிறந்த பொய்கள் கூறி - இங்கு
தானே அழகென்றிவர் ஆடும்
காலக் கருமை கொண்டமனிதா - நின்
கண்கள் திறப்பது மெப்போது
நீலம் நிறைந்த விண்ணில் நின்று - கீழே
நீயும் சிந்தைகொண்டு பாராய்
கோலம் மனித வாழ்வெதுவோ -மனம்
கூட்டிக் கழித்தும் உண்மை பாராய்

★★★

பூமி யென்றசாக் கடையில் - இங்கு
புழுக்களாய் நெளியும் மனிதர்
தாமிக் கழிவுஎனும் குருதி - கொண்டு
தன்னில் கிடந்தழியும் சதையும்
போமிவ் வுணர்ச்சி கொளும் பாவம் -அதில்
பிறரைக் கெடுக்கு மனபாவம்
நாமிவ் வழியில் சொல்லும்பொய்கள் -இன்னும்
நலிவு களவு பெருமச்சம்

★★★

ஆன தொரு வாழ்வைகொண்டு - உளம்
அகந்தை நிறைந் தயலைக் கெடுக்கும்
தானேஎனும் கர்வம் மீறித் - துள்ளும்
தன்மை வெறுமை எனும் ஞானம்
ஏனோ இதைமறந்து காணும் -இந்த
இயல்பு புரியவில்லை நானும்
வீணே உரைத்துமென்ன உலகில் - அட
விந்தை மனம் இருளின் குகையே

★★★

தாயே உன் மடி போதும் !!!

ஜே இனியவன்

தாயே....!!!
உன் கடைசி நேர வாழ்க்கையை
வலிகளுடன் மீட்டு பார்க்கிறேன்...!!!

இருகண் பார்வை குறைந்து..
எழுந்து நடக்கும் வலு இழந்து...
கேட்கும் திறன் குறைந்து ...
பேசும் அளவும் குறைந்து ....
வாட்டத்துடன் தோளும்
இருந்தாலும்........?

நான் அருகில் ...
வந்தபோது என் பெயரை....
மறக்காமல் வினாவாக
கேட்பாய் .....
என் பெயரை வினாவாக
கேட்பதன் மூலம்
ஏங்கி கொண்டிருந்தாய்
என் வரவுக்காய்
என்றுணர்ந்தேன் .....!!!

உன்னருகில் நானிருக்க
பிறவிப்பலன் .....
செய்திருக்க வேண்டும் .....!!!
செய்யவில்லையே -என்
பிறப்பு .....
தொழில் என்றும் குடும்பம்
என்றும் இருசுமைகளை
விரும்பியோ விரும்பாமலோ
சுமந்து கொண்டிருப்பதால்
உன் அருகில் நான் இருக்க
முடியவில்லை .....!!!

உன்னை பார்க்க வரும்
உறவினர் போல் நானும்
அவ்வப்போது வந்து போகும்
நல்ல நடிகனாக நடித்து வந்தேன்
வலிக்குதம்மா நடித்தவைகள்
முள்ளாய் குற்றும் போது......

இன்றுதான் உன்னை நான்
பார்த்த இறுதி நாள் .....!!!

மாலை பொழுது......
பகலாகவே இருந்தாலும்...
தெரியாது கண் உனக்கு....
உன் பேச்சில்லை ...
அசைவு இல்லை ..
யார் என்று கேட்க ..
சக்தியில்லை ....
உன்னருகில் நான் அமர்ந்தேன்
என் கரத்தை பற்றி பிடித்தாய்
உன் கண் ஓரத்தில்
கண்ணீர்துளிகள் -என்
இதயத்தில் கண்ணீர் துளிகள் ....!!!

தாயே நீ தந்த பாலை
கண்ணீரை சமர்பிக்கிறேன்
நான் தந்த அன்பை நீ
கண்ணீரால் சமர்பித்தாய்....
பிடித்தகையை எடுக்க
முடியவில்லை
எடுத்து கொள்ள உன்னாலும்
முடியவில்லை ...!!!

உன்
தலைமாட்டில் குத்து விளக்கு
என் தலையில் இடி விழுந்தது
தாயே என்றும் சொல்வேன்
படைப்பு தொழிலை செய்பவர் கடவுள்
என்றால் நீயார் ..?
என்னை படைத்தவள் ...!!!
கடவுளுடன் உறவாடி சிரித்து
மகிழ கோயில் வேண்டாம்
தியானம் வேண்டாம் ...
தாயே உன் மடி போதும் .....!!!

பில்லா III: பில்லா Vs டிராகுலா

Sivaji dhasan

பகுதி - 11

தன் தந்தை காணாமல் போனது அலெக்சை வாட்டமுறச்செய்தது. எதிர்பார்க்காத திருப்பங்கள் தன் வாழ்க்கையில் கடந்துபோகிறதே என்று எண்ணுகையில் அவனுடைய மனப்பாரம் பெருகிக்கொண்டே போனது. தன் தந்தை கூறிய டிராகுலா எப்படி இருப்பான்? எதற்காக இவ்வாறு செய்கிறான்? என்ற சிந்தனையில் நீண்ட நேரம் செலவிட்டான். பின் களைப்பின் மிகுதியால் சிறிது நேரம் படுக்கையில் உறங்கினான்.

மாஃபியா கூட்டத்தின் தலைவர் ஜோசப் கொடுக்கும் விருந்திற்குச் செல்லுமாறு தன் தந்தை கூறியது அலெக்சின் காதுகளில் மெல்லிய ஒலியாக ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. உறக்கத்திலும் அவனுக்கு நிம்மதியில்லை. கெட்ட கனவுகள் வரிசையாக வர, சீக்கிரத்திலேயே விழித்துக்கொண்டான். படுக்கையின் அருகில், மேசையிலிருந்த தன் கைக்கடிகாரத்தை எடுத்து பார்த்தான். மணி சரியாக ஐந்தரையைக் காட்டியது. விருந்திற்குச் செல்ல இன்னும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் இருந்தது.

சலிப்பாய் உணர்ந்த அவன் தன் மாளிகையின் பால்கனிக்கு வந்து சிறிது நேரம் வெளிப்புற அழகை ரசித்தான். குளிர்காலமாக இருந்ததால் மாலைப் பொழுதிலேயே இருள் குழுமியிருந்தது. வீட்டின் வெளியே வாசலில் தன் ஆட்கள் அங்கும் இங்கும் நடந்துபோவதை அலெக்ஸ் கவனித்தபடி இருந்தான். சில மணித்துளிகளில் விருந்து நிகழ்ச்சிக்கு தன்னை தயார்படுத்திக்கொண்டு வெளியே வந்தான். சத்யம், அலெக்ஸ் விருந்தில் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும், என்னென்ன பேசவேண்டும், தந்தையைப் பற்றி யாரேனும் விசாரித்தால் அவர்களுக்கு என்ன பதில் கூறவேண்டும் என்பதைச் சிறிது நேரம் பாடம் நடத்திக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு பணியாளன் அவர்களின் முன் வந்து நின்றான்.

"சார், உங்களை பார்க்க இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்டீபன் வந்திருக்காரு" என்று பணிவோடு கூறினான்.

அலெக்சும் சத்யமும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். பிறகு, பணியாளனைப் பார்த்து, "வரச் சொல்" என்று சத்யம் கூறினார். சில வினாடிகளில் ஸ்டீபன் அவர்களின் முன் பிரவேசித்தார். அவரின் மிடுக்கான தோற்றத்தின் மேல் அன்புப்பார்வை பொழிந்தான் அலெக்ஸ்.

"இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்டீபன்" என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டார் இருவரிடமும்.

"இங்க எதுக்கு வந்திருக்கீங்க மிஸ்டர் ஸ்டீபன்" என்று சத்யம் தன் முதல் கேள்வியை வைத்தார்.

அதற்கு மறுமொழி கூறாமல் புன்னகை சிந்தினார் ஸ்டீபன். அவரின் கண்கள் அலெக்சின் முகத்தையே விஷமத்துடன் வெறித்துக்கொண்டிருந்தது.

"உங்க அப்பா போலவே இருக்கீங்க" என்று விஷமத்தோடு கூறினார் ஸ்டீபன்.

"அப்படி இல்லன்னா தான் ஆச்சர்யம்" என்று சலனமில்லாமல் கூறினான் அலெக்ஸ்.

"குற்றம் செஞ்சி தலைமறைவா இருக்குற உங்க அப்பாவ பத்தி விசாரிச்சா கொஞ்சம் ஆச்சர்யமா தான இருக்கும்?"

அலெக்ஸ் அதிர்ந்தாலும் அதை வெளிக்காட்டாமல் நடந்துகொண்டான். "அப்படியா?"

"ஆமாம். விக்டர்னு ஒரு ஆள உங்க அப்பா கொன்னுருக்காரு. அதுக்கு போதுமான ஆதாரங்கள் போலீசிடம் இருக்கு" என்ற கூறிய ஸ்டீபன் சற்று நிறுத்தினார்.

"அற்புதம்" என்றான் அலெக்ஸ்.

இரவு திருப்பும் புத்தகம்
நிலவு
தென்றல் திருப்பும் புத்தகம்
மலர்
உணர்வு திருப்பும் புத்தகம்
மனது
மனம் திருப்பும் புத்தகம்
மௌனம்
மௌனம் எழுதும் புத்தகம்
நீ விழியில் சொன்ன
அதுதான்
திருப்பத் திருப்பத்
தொடரும்

கல்பனா பாரதி

"சொல்லுங்க மிஸ்டர் அலெக்ஸ். உங்க அப்பாவ எங்க மறச்சி வச்சிருக்கீங்க?"

"இவ்வளவு நேரம் எங்க கூட தான் பேசிட்டு இருந்தாரு. இன்ஸ்பெக்டர் வந்திருக்காருன்னு சொன்னதும் பயந்து ரூமுக்குள்ள போய் ஒளிஞ்சிகிட்டாரு" என்று மீண்டும் பரிகாசத்தை தன் சொற்களில் உதிர்த்தான் அலெக்ஸ்.

"நல்லா தான் பேசுறீங்க மிஸ்டர் அலெக்ஸ். குற்றவாளியோட சொத்துக்கள முடக்குறதுக்கு சட்டத்தில இடமிருக்கு தெரியுமா?"

"தாராளமா எங்க அப்பா பேர்ல இருக்கிற சொத்துக்கள முடக்கிக்கோங்க மிஸ்டர் ஸ்டீபன்" என்று அலெக்ஸ் சிரித்தான்.

மாமா நாம் வாழ்ந்திடவே....

கனிஸ்வரி

எங்கே நான் போவேன்
என் மாமா உன்ன விட்டு?
பசி தூக்கம் மறந்தாச்சு
பகலெல்லாம் நோவாச்சு......
அவரச் செடியோரம் அருகம்
புல் மொளைச்சிடுமே......
அந்தி சாஞ்சாலே உன்
நெனப்பு துளிர்விடுமே.....

அகவை குறைவில்லை உன்ன
அடிச்சேதான் இழுத்துவர......
தினம் காணும் தொலைவில்லை
கண்டே நாம் உறவாட.....
பேசும் மொழியெல்லாம் தமிழ்
போல அமிழ்தில்லை......
யார் பேசிக் கேட்டாலும்
உன் குரலோசைக் ஈடில்லை.......

மாமா உன் பாட்டு
மனச்சத்தான் உலுக்கிடுதே...
உள்ளம் சிலிர்த்திடுதே
உள்மனசு ஏங்கிடுதே...
வெத்தலதான் போட்டாலும்
செவக்காத என் நாக்கு
மாமா உன் பேர் சொன்னா
விரசாதான் செவந்திடுதே ....

வாசக்கதவோரம் வந்தே தான்
நீ நின்னா வசந்தம் வந்திடுதே
என் கன்னம் சிவந்திடுதே
காதோரம் நீ முத்தம் தந்தா....
உன் முகத்து வேர்வைத்துளி
என் முந்தாணை துடைச்சிடுதே...
நீ குடிச்சு மிச்சம் வெச்சா
நீச்சுதண்ணி இனிச்சிடுதே....

சொல்ல வார்த்தையில்லை
சொல்லுக்கொரு அர்த்தமில்ல
தூணும் துரும்பாச்சு இப்போ
துன்பம் எல்லாம் தீந்தாச்சு.....

எண்ணம் மாறாது இனி
எவர் சொல்லும் கேளாது
வந்தே சேர்ந்திருப்போம்
வாட்டமெல்லாம் தீர்த்திடுவோம்...

ஒரு ஜென்மம் பத்தாதே
ஒன்னா நாம் சேர்ந்திருக்க
மறு ஜென்மம் எடுப்போமா?
மாமா நாம் வாழ்ந்து முடிக்க....

அவன் சிரிப்புக்கு அர்த்தம் புரிந்தது ஸ்டீபனுக்கு. 'குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுவோர் தங்களின் பினாமிகளின் பெயர்களில் தான் சொத்துக்களை வாங்குவர். இதில் பில்லா மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன?' என்று தன்னுள் நினைத்துக்கொண்டார். இனிமேலும் தான் அங்கிருந்தால் மேலும் அவமானப்படவேண்டும் என்று உணர்ந்த ஸ்டீபன் விஷமப் புன்னகையை இதழ்களில் தவழவிட்டு, "நான் வருகிறேன் மிஸ்டர் அலெக்ஸ். எப்பவும் சிரிச்சிட்டே இருக்கமுடியாது" என்று கூறினார்.

"உங்க கருத்துக்கு நன்றி" என்று கூறினான் அலெக்ஸ்.

★ ★ ★

பில்லாவின் வீட்டைவிட்டு வெளியேறியதும் நேராக கடற்கரையை நோக்கி தன் காரை கிளப்பினார் ஸ்டீபன். கடற்கரைக் காற்று அவரின் மேல் தழுவி குளிரை ஏற்படுத்தியபோதும் அவருக்கு அதில் நிம்மதியில்லை. 'எத்தனை குற்றவாளிகளை சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி இருக்கிறோம். இன்று ஒரு குற்றவாளியின் மகன் தன்னை அவமானப்படுத்திவிட்டானே?' என்று மனதினுள் எரிமலைக் குழம்பு போல கொதித்துக்கொண்டிருந்தார்.

காரிலிருந்து விஸ்கி பாட்டிலை எடுத்து கட கடவென குடிக்கத் துவங்கினார். கால்பாகம் குடித்து முடித்த சமயத்தில் அவரை நோக்கி ஒரு போலீஸ் கார் வந்து நின்றது. அதிலிருந்து கான்ஸ்டபிள் ஒருவன் இறங்கி வந்தான். அவன் பெயர் ஜான்.

நேராக ஸ்டீபனை நோக்கி வந்த ஜான் கேலிப் புன்னகையோடு, "என்ன சார், நீங்க நினச்ச காரியம் கை கூடல போலிருக்கே" என்றான்.

தன் விஷமப் பார்வையை அவன் மீது திணித்த ஸ்டீபன் எதுவும் பேசாமல் மௌனம் காத்தார்.

"நான் தான் சொன்னேனே சார். இது நீங்க நினைக்குறா போல இல்லன்னு. இங்க இருக்க குற்றவாளிகள் எல்லாம் விவரமானவங்க"

அதற்கு மேல் அவன் பேச்சை சகித்துக்கொள்ள முடியாத ஸ்டீபன், "நான் கொடுத்த வேலை என்னாயிற்று?" என்று கேட்டார்.

"என்கிட்ட கொடுத்த காரியம் எப்பவுமே சுபம் தான் சார். இன்னைக்கு மாஃபியா தலைவர் ஜோசப் விருந்துக்கு ஏற்பாடு பண்ணிருக்காரு. அதுல எல்லா மாஃபியா கூட்ட தலைவர்களும் கலந்துக்குறாங்க"

"ஒன்பது பேருமா?"

"ஆமாம் சார்"

"சரி, அடுத்து என்ன? விசேஷமான தகவல் தெரிஞ்சி வச்சிருக்க"

"ஒரே ஒரு தகவல் மட்டுமிருக்கு. ஆனா அதுவும் விசேஷம்னு சொல்லமுடியாது சார்"

"என்ன?"

"இன்னைக்கு பெரும்பாலும் கடத்தல்பொருள வரவழைக்கமாட்டாங்க. ஏன்னா எல்லா ஆட்களும் விருந்துல கலந்திருப்பாங்க. ஆனா இதுல விதிவிலக்கா இருக்கார் கிறிஸ்டின்"

"கிறிஸ்டின்" என்று ஒரு முறை தனக்குள் கூறிப் பார்த்துக்கொண்ட ஸ்டீபன், "வடக்கு பக்கமிருக்க மாஃபியா கூட்டத் தலைவர் தானே?" என்று கேட்டார்.

"ஆமா சார் அவரே தான். இன்னைக்கு அவர் போதை மருந்து கடத்துறாருன்னு நமக்கு தகவல் வந்திருக்கு சார்"

"என்ன சொல்ற?" என்று ஆத்திரத்தோடு கேட்டார் ஸ்டீபன்.

"நான் சொல்றது உண்மை சார்"

ஸ்டீபனின் போலீஸ் மூளை துரு துறுவென்று வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. இதை தடுத்தால் மாஃபியா கூட்டம் சற்று கதி கலங்குமே என்று எண்ணினார். "இது போன்ற தகவல் உங்களுக்கு இதுக்கு முன்ன வந்திருக்கா?" என்று கேட்டார் ஸ்டீபன்.

முழுமதி !!

கார்த்திகா AK

கோடி நட்சத்திரங்களின்
காவலில் பவனி வரும்
முழுமதியவள்,
அழையாமலே விருந்தாளியாகிறாள்
ஓலைக் குடிலினுள்.. அங்கு
வயிறு காயும் மக்களை
நினைத்து நினைத்து
நிலாத்தோழி காய்கிறாள் ,
வெட்டவெளியில்
ஒற்றையாய் நின்று !
தேய்ந்த அவள்
தொலைந்து போனாள்,
ஓர் அமாவாசையில் ..
பௌர்ணமியைப் பெற்றெடுக்க !!

"நிறைய தடவ வந்திருக்கு சார்"

"அப்போ ஏன் இதுக்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கல?"

"சிலருக்கு உயிர் மேல பயம். இல்லனா பணத்து மேல ஆசை சார். அதனால இத பெருசா கண்டுக்கமாட்டாங்க"

"எதுல கடத்துறாங்க?"

"அது தெரியல சார். ஆனா இன்னைக்கு போதை மருந்து கடத்தல் நிச்சயமா நடக்கப்போகுது"

ஸ்டீபன், "நம்ம போலீஸ் ஃபோர்ஸ உடனே கூப்பிடு" என்று அதிகாரத்தோடு கூறினார்.

'சரி' என்பது போன்று தலையசைத்து போலீஸ் காரிலுள்ள வாக்கி டாக்கியை எடுக்க ஓடினான் ஜான்.

ஸ்டீபன் இருந்த இடத்திலிருந்து ஐம்பது அடி தொலைவில் ஒரு படகு தலை கீழாகக் கவிழ்க்கப்பட்டிருந்தது. அதன் ஓரத்தில் ஜோக்கரின் தலை மட்டும் மணலின் மேலிருந்தது. கண்களை மூடியபடி இருந்த அவன் திடீரென்று கண்களை விழித்தான். அதில் குரூரம் கொந்தளித்தது. தன் உடல்

முதாட்டியின் புலம்பல்

கிரேஸ் மகேந்திரன்

கண்ணு தெரியலயே
காது கேட்கலயே
கட்டையில
போறதுக்கு காலமின்னும் வரலியே!!

மீசைக்கார என் மவராசா..
நீ இருந்த காலமெல்லாம்
உள்வீட்டில் உட்கார வெச்சு
உபசரிச்ச ஊருசனம்
இப்போ ஒட்டுத்திண்ணையில
ஒண்ட கூட விடுதில்லையே!

எஞ்சோட்டு கிழவியெல்லாம்
சுமங்கலியா போய்ச்சேர்ந்தப்போ
பேச்சுதுணைக்குன்னு இருந்த
முருங்கைமர வீட்டு முனியம்மாவும்
முதியோர் இல்லம் போயிட்டாளே
ஒத்த மாடா நாதியத்து கெடக்கிறேனே!!

உறவு விட்டுபோன என் ஆசைமக
நாணிருக்கேன்னு விசனமா ஆக்கிபோட்டு
ஆதரிச்சப்போ அசந்து போனேனே...
என்கழுத்து இரட்டைவடச் சங்கிலி
அவ கழுத்து போறதுக்கு ஆசைப்பட்டாளுன்னு
அப்புறந்தான் தெரிஞ்சுது.
அழக்கூட முடியலயே.!!

கடைசி காலத்தில கஞ்சி ஊத்துவான்னு
பொத்தி வளர்த்த என் மகன்
தன் வயித்து கஞ்சிக்கே
பொஞ்சாதி முன் கையேந்தி
பொட்டிபாம்பா நிக்கிறானே!!

ஏ..ஏதோ.. வகையில
மிச்சமான பணத்தை கொடுத்து
விதவை பணம் வாங்க
விண்ணப்பம் போட்டேனே
மழையில்லா வெள்ளாமையா
வீணாகிப் போச்சே!!

கண்ணு தெரியலியே
காது கேட்கலியே
கட்டையில போறதுக்கு
கஷ்டமில்லா வழிஒண்ணு
சொல்லி போங்க..

முழுவதையும் கடற்கரையின் மணலில் புதைத்து, தலையை மட்டும் வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருந்தான் அவன்.

⋆ ⋆ ⋆

பாரிஸின் முக்கிய இடத்தில ஜோசப்பின் விருந்து நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பத்திரிக்கையாளர்கள் அத்தெருவினில் நுழையமுடியாதபடி ஆட்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

விருந்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த ஆட்கள் மட்டுமே உள்ளே அனுமதிக்கப்பட்டனர். அதுவும் தீவிர சோதனைக்குப் பின் தான் உள்ளே செல்ல அனுமதித்தனர்.

அலெக்சின் காரும் அப்படித்தான் உள்ளே நுழைந்தது. மின் விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த ஜோசப்பின் மாளிகை நவீன அரண்மனையைப் போலவே காட்சி தந்தது. வெளியில் உள்ள கார்டனில் மேசைகள் போடப்பட்டு விருந்து சாப்பிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதில் பல பேர் அரட்டை அடித்தபடி உணவைச் சுவைத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அலெக்ஸ் பில்லாவிற்கு துணையாக.சத்தியமும் சில ஆட்களும் வந்திருந்தனர். முதல் முறையாக ஒரு பொது நிகழ்ச்சிக்கு தன் தந்தை இல்லாமல் வந்திருந்த அலெக்சிற்கு மனதினுள் சிறு சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியது. விருந்து நடந்த இடத்தை சுற்றி வெறித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனைக் கண்ட ஜோசப் நேராக வந்து அலெக்சை கைகுலுக்கி வரவேற்றார்.

"வா அலெக்ஸ் வா. சின்ன வயசுல பாத்தது" என்று அன்போடு குசலம் விசாரித்தபடி அலெக்சின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு மற்ற மாஃபியா தலைவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அலெக்சைப் பார்த்ததும் எல்லா மாஃபியா தலைவர்களும் மலர்ந்த முகத்தோடு விசாரிக்கத் துவங்கினர்.

"இது வரை உன் அப்பா பொத்திப் பொத்தி வளர்த்த மகன் நீ

தானா?" என்று கிண்டலாக ஒருவர் கூற அதைக் கேட்ட ஏனையவர்கள் சிரிக்கத் தொடங்கினர். ஒருவன் மட்டும் கடு கடுத்த முகத்தோடு அலெக்சையே முறைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் விக்டரின் தம்பி.

எல்லாரும் சிரித்து முடித்த பின் ஜோசப் பேசத் துவங்கினார். "எல்லாத்தையும் நான் கேள்விப்பட்டேன் அலெக்ஸ். உன் அப்பா மேல எந்த தப்பும் இருக்காதுனு நினைக்கறேன். காலம் அவருக்கு சாதகமா அமையாம போனது வருத்தமா இருக்கு. கூடிய சீக்கிரம் எல்லாம் சரியாகும் என்று நம்புவோம்" என்றார்.

பொறுமை...

ரத்னா தேவி

வறண்ட நிலம்...
வற்றிய நதி...
காய்ந்த சருகுகள்...
அழுக்கடைந்த காற்று...
மழையில்லா வானம்...
இத்தனையும் தாண்டி
தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்
பூமித்தாய் பொறுமையாக...
அவளும் பெண்ணென்பதாலோ...

அலெக்ஸ் பில்லா துன்பசாயையை முகத்தில் படரவிட்டு ஆமோதிப்பதாய் தலையசைத்தான்.

விக்டரின் தம்பி ஹர்ரியின் முகம் எண்ணையில் விழுந்த கடுகு போல் பொரிந்தது. ஜோசப்பை கொலை செய்யும் அளவிற்கு கோபம் வந்தது. ஹர்ரியின் முகம் கலவரமானதை கிறிஸ்டின் தெரிந்துகொண்டு ஹர்ரியின் தோள்களை ஆதரவாய் கர வளையமிட்டார்.

"கவலைப்படாத ஹர்ரி. இவன கொல்லுறது ரொம்ப சுலபம். உனக்காக நானே பண்ணுறேன்" என்று சொன்னார் கிறிஸ்டின்.

"என் முன்னாடி அவன் உயிரோடு நிக்குறத பாத்தா..." என்று நற நறவென பற்களைக் கடித்தான் ஹர்ரி.

"பொறுமையா இரு. இன்னும் கொஞ்ச நாளு தான வாழப்போறான். இருந்துட்டு போகட்டும்" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து அகன்றார் கிறிஸ்டின்.

அந்த இடத்தில அழையா விருந்தாளியாக வந்திருந்தவன் திவாகர் தான். அவன் எங்கும் போகாதபடி பார்த்துக்கொள்ள இரண்டு ஆட்களை நியமித்திருந்தான் பரத். அவன் எங்கு போனாலும் அவர்களும் கூட சென்றார்கள். தன் அந்தரங்கம் பாதிக்கப்படுவதை எண்ணுகையில் திவாகருக்கு ஆத்திரம் பீறிட்டு வந்தது.

டிராகுலா எப்படியும் நிச்சயமாக இந்த நிகழ்ச்சிக்கு வருவான் என்று அவர்களை ஏமாற்றி நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டான். அதுவுமிலாமல் அவன் மூளை வேறொரு கணக்கு போட்டது. மொத்த மாஃபியா தலைவர்களையும் போட்டோ எடுத்தும் அவர்கள் என்ன திட்டம் போடுகிறார்கள் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டு பத்திரிக்கைக்கு கொடுத்தால் ஒரு பெரிய தொகை தனக்குக் கிடைக்கும். அதை வைத்து இவ்வூரை விட்டுச் சென்று வேறு தொழில் செய்து பிழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணியபடியே அவன் சட்டை பட்டனில் பொருத்தி இருந்த மைக்ரோ காமெராவில் எல்லோரையும் புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

அவனின் மனம் ஒரு விபரீதம் நிகழப்போகிறது என்பதை மட்டும் கூறிக்கொண்டேயிருந்தது.

தொடரும்...

கசங்கிய மலர்

ஜெயராமன்.p.s

*பூப்பு நீ அடைந்ததுமே
சேதி சொல்லி,
வந்த தாய் மாமன்.
கட்டிய குடிசையிலே
கண்ணே, நீ இருக்க,
உச்சி முகர்ந்து
கன்னத்தில் திருஷ்டி வைத்து,
கண்குளிர
பார்த்திட நினைத்தோமே.*

*ஓநாய்க் கூட்டம் உன்னை
உருக்குலைத்த பின்னாலே
பச்சை ஓலைப் பாடையிலே
பார்ப்பதற்கா தவமிருந்தோம்.*

*செங்குருதி புனலாய் ஓட
குதறிய வெறி நாய்க்கூட்டம்,
உயிர் பிரிந்த பின்னாலும்
பிணமாய்ப் போன உன்னை
பிய்த் தெறிந்த காமக் கொடுமை.*

*பத்தே வயதுப் பாலகியே,
பருவமடையா மலர் மொட்டே,
உன்னைக் கசக்கிட
எப்படியம்மா மனம் வந்தது ?*

*செய்வதறியாது
தேம்பியழ முடியாது
கத்திக் கதறிட வழியின்றி
என்ன நினைத்தாயோ,
யாரை அழைத்தாயோ ?*

*பெற்றோர் உடன்பாட்டில்
ஊர் கூடிக் களித்த திருமணத்தில் ,
பற்றாக் குறையென்று
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களை
வாழ்த்து சொல்ல அழைப்பாரே.*

*சின்னஞ்சிறு மலரே,
உன்னைச் சீரழிக்கும் வேளையிலே
எங்கே போயினர் தேவர்கள்.
உனைக்காக்க
ஒருவரும் வரவில்லையே.*

*ஒருவேளை - நீ,
தமிழ் கூவி அழைத்ததனால்
மொழி புரியாது போயினரோ?
தேவர்களெல்லாம்,
திருமணத்திற்கு மட்டும்தானா?*

*நட்ட நடு வீதியிலே
நடுச்சாம வேளையிலே
நகையோடு பெண்ணொருத்தி
நடமாடும் காலம்தான்
சுதந்திரம் , எ ன்று சொன்ன
மகாத்மாவே !
சுதந்திரம் நகைகளுக்கு மட்டும்தானா,
மங்கையரின் கற்புக்கு இல்லையோ?*

*தலைநகரில் நிகழ்வென்றால்
நாடே கொந்தளிக்கும்.
தமிழ் நாட்டில் நிகழ்வென்றால்
ஏடுகளை நிரப்பிட
கிடைத்த ஒரு செய்தி, அம்மட்டே*

*பெண் பிஞ்சே!
உன்னைப் பிணமாக்கி
தூக்கில் தொங்கவிட்ட
சண்டாளப் பாவிகளுக்கு
மரண தண்டனை வேண்டாம்,
சில மணித்துளியில்
உயிரற்றுப் போய் விடுவர்.*

*ஊரறிய வீதியிலே
உறவினர் கண் முன்னே.அவர்தம்,
ஆணவக் குறிகளை
அறுத்தெறிய வேண்டுமம்மா....*

காற்று எங்கே அழைத்துக் செல்லுமோ அங்கே

கவியாழினி

என் முன்னோர்களின்
எத்துனை தலைமுறைகள் தாண்டி
இன்று நானிருக்கிறேன்?

இந்த உலகம் ஐம்பூதங்களில்
குடிகொண்டு வாழ்வதை
ஆன்மீகம் என்கிறார்கள்

இந்த உலகின் ஐம்பூதங்களை
ஆராய்ந்து வாழ்வதை
அறிவியல் என்கிறார்கள்

தியானித்து உலகை மறந்து
சமாதி நிலை அடைவதுதான்
ஆன்மீகத்தின் உச்சமென்றால்

எப்படியும் மனிதன் ஒரு
தருணத்தில் சமாதி நிலைக்குத்
தானாகவே செல்கிறானே

நித்தம் கண்டுபிடிப்புகளும்
அழிவுகளும் ஆராய்ச்சிகளும்தான்
அறிவியலின் உச்சம்மென்றால்

ஒவ்வொரு கணத்திலும்
இவ்வுலகில் ஒன்று
அழிவுக்குள்ளாகியும்
புதிய கண்டுபிடிப்பாகவும்
உருவாகிறதே !

ஒரு துளி விந்தின்
வெளியேற்றந்தான்
ஆழ்ந்த அன்பின்
உச்சமென்றால்

அதுவும் சிலநேரங்களில்
திருப்தியடையாத ஒன்றாக
மாற்றம் பெருவதேன்?

இங்கே ,
இறப்பையும் பிறப்பையும் தாண்டி
சூரிய சந்திர உதயமறைவை தாண்டி
ஆண் பெண் அன்பை தாண்டி
ஆன்மிக அறிவியலை தாண்டி

உலகமென்னும்
நாடக மேடையில்
மனிதர்களென்னும்
கதாபாத்திரத்தில்
நித்தம் ஒரு நாடகம்
அரங்கேறிகொண்டே
இருக்கிறது

தனக்கு எதிரே ஒரு சபை
தம் நடிப்பை கண்கொட்ட
பார்த்து கொண்டிருப்பதை
உணர்ந்து நடிப்பவன்
உச்சம் பெருகிறவனாகவும் ,

தானே நடிகன்
தானே பார்வையாளனென
நடிப்பவனை எச்சமாக
நினைக்கவைத்தும்
இந்த உலகம் என்றும்
சாதா(சதா)ரணமாகவே
இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

காலங்கள் முடிந்த பின்பு
ஆடிய ஆட்டங்கள் மறைந்து
அமைதியாக செல்கிறான்
காற்று எங்கே அழைத்துக் செல்லுமோ
அங்கே ...

ரம்மி

kaaviyan

அப்பா காப்பாத்துன்னு....
முதலாங்கார்டெடுத்தேன்
7 ஆ நம்பர் கார்டு வந்து
ஏழுமலைய நினைச்சுக்கிட்டேன்...
அடுத்து வந்ததெல்லாம்
ஏழரையா ஆயிடுச்சே !!

1,2,3.... என 13 அட்டையினு
இருந்தென்ன லாபமடா ?!!
சக்காலத்தி மூஞ்சிய போல்
ஒன்னுக்கொன்னு சேராம
முறைச்சுக்கிட்டு நிக்குதடா !!

பங்காளி இறக்குவான்னு
வாய பொழந்து
பார்த்து நின்னேன்.
படுபாவி மக்கா
நல்ல கார்டு போடலையே !!

“ரம்மி”அ காட்டாம,
மூடி வச்ச கோமாளி
யாருன்னு தெரியலையே ?

ரெண்டு ரெண்டா
இருந்த அத்தனையும்
ஒன்னு ஒன்னா
இறக்கி வைச்சேன்
ரம்மி ஒன்னு சேரும்முன்னு...

இறக்குனது கோமாளின்னு
தெரியாம போயிடுச்சே !!!
போனது மட்டும் கோமாளி இல்ல
நானுந் தான்னு புரிஞ்சிடுச்சே !!!

அஞ்சற பெட்டியில
சேர்த்து வைச்ச காசயெல்லாம்
திருடிட்டு வந்தோமே,
திருப்பிக்கொண்டு வைக்கலனா
கேவலமா போயிடுமே !!
சந்தி சிரிச்சாலும் பரவாயில்ல- பத்தினி
முந்தி விரிக்காம போயிடுவா !!!
மகராசி நல்லவ தான்
மறந்துட்டா தேவலையே?? ...

அடுத்த ரவுண்டுக்காவது
நல்ல கார்டு சேர்ந்திடுமா ?
நம்பி நானும் உட்காருறேன்
காத்திடுப்பா
“காத்தவராயா”

ரெண்டா மாட்டத்துல
ஒன்னாங்கார்டெடுத்தேன்
3 னா நம்பர் வர
ராசியான நம்பருன்னு
கண்ணுக்குள்ள ஒத்திக்கிட்டேன்-
ஆனா!!!!!!
வந்தது பட்டையல்ல
நாமமுன்னு புரிஞ்சிடுச்சே !!!

அருள்தரும் ஆயிரம் தமிழிசைப்பாடல்கள் - 4

nksonline

14. குருவிந்த மணிச்ரேணி கனத்கோடீர மண்டிடதா
ராகம் - முகாரி

குருவிந்த மணியை அணிந்தவளே அம்மா
கும்பிட்டோம் உந்தன் திருவடியை (கு)

அரவிந்த முகத்தை கொண்டவளே அம்மா
தரவேண்டும் உந்தன் திருவருளை (கு)

ஞானாநந்தம் நான் அடைய இந்த
கானத்தில் கருத்தாய் வந்திடுவாய்
பானத்தில் உன்னை ஆவஹித்தோம்
தானமாய் தருவாய் நல் அறிவை (கு)

க்ரீடத்தில் கொண்டாய் உயர் மணியை
வேரிடம் எனக்கில்லை வேண்டிடவே
ஆரிய சிவனின் அருந்துணையே
பாரிலே பிறப்பை நீக்கிடுவாய் (கு)

15. அஷ்டமீ சந்த்ர விப்ராஜ தளிகஸ்தல சோபிதா

அஷ்டமீ சந்த்ரன் உந்தன் அரைவட்ட நெற்றி முகம்
இஷ்டத்தை தருவதில் ஏன் தாமதம் ? (அ)

நிலவைபோல குளிர்ச்சி கொண்டாய் எந்தன்
நிலைமையை பார்த்து இரக்கம் கொள்வாய் (அ)

ஞானமே ஆனந்தம் என அறிந்தேன் அந்த
ஞானம் உள்ளத்தில் நிலைத்திடச் செய்
தானாக ஒளியில்லை நிலவினுக்கு அந்த
திங்களளைப்போல நான் உந்தனுக்கு (அ)

மதியின் மதியை சீராக்கினாய் அவன்
விதியை நீ நன்கு சரியாக்கினாய்
அதிகம் அறியாத பாமரன் நான் என்
விதியை மாற்றி ஆட்கொள்ளுவாய் (அ)

16. முகசந்த்ர களங்காப ம்ருகநாபி விசேஷகா
ராகம் - தோடி

கஸ்தூரி திலகம் தரித்தவளே அது
சந்த்ரனின் களங்கம் போன்றதுவே (க)

அன்புக்கு இணைஇங்கே யாருமில்லை உந்தன்
பண்பினால் பகையிங்கே யாருமில்லை (க)

பொட்டாகும் நெற்றியில் ஞானாநந்தம் அது
இஷ்டத்தை அருள்வதில் பரமானந்தம்
பட்டபகல் எனவே ப்ரகாசிக்கும் ஆசை
கட்டுக்கள் அனைத்தையும் பிரி;த்துவிடும் (க)

அஸ்திபாதி ப்ரியம் என்பது அவள் நெற்றி அந்த
கஸ்தூரி பொட்டுதான் நாம ரூபம்
வஸ்துவில் உறைந்திட்ட சைதன்யம் அந்த
கஸ்தூரி பொட்டதற்கு உயிர் கொடுக்கும் (க)

17. வதனஸ்மர மாங்கல்ய க்ருஹதோரண சில்லிகா
ராகம் - கேதாரகௌளம்

முகமெனும் வீட்டுக்கு தோரணமாம் புருவம் நல்
அகமுடை சிவனுக்கு ஆதரவாம் (மு)

ஞானானந்தம் காரணமாம் நல்
கானத்தில் உறையும் பூரணமாம் (மு)

உண்மை உரைப்பது ஆரணமாம் உயர்
தண்மையயானது அவளின் குணமாம்
பண்டை முனிவரின் அனுபவமாம் இது
விந்தையான விழுப்பொருளாம் (மு)

அருள்சக்தி அருளும் அன்புருவாம் அது
வருகின்ற துன்பத்தை விலக்கிடுமாம்
தருகின்ற ஞானம் நிலைத்திடுமாம் அது
திருவாம் அன்னையின் திருவுருவாம் (மு)

18. வக்த்ரலக்ஷ்மீ பரீவாஹ சலன்மீனாப லோசனா
ராகம் - தர்பார்

மீனலோசனீ அம்பா
முகமெனும் தடாகத்தில் ஓடும் (மீ)

மீனைப்போல பசியாற்றும் மீனாக்ஷீ
தன்னைத்தான் அறியவே தயைபுரி (மீ)

ஞானாநந்தத் தடாகம் அதில்
நீள ஓடும் மனமீன்கள்
வானமென்னும் வேதம் அதில்
ஞானமென்னும் நிலவு (மீ)

உந்தன் பார்வை பட்டால் இந்த
உலகம் உயர்வை நாடும்
கலகம் எல்லாம் ஓயும் மனக்
கலக்கம் தெளிந்த நீராம் (மீ)

(தொடரும்......)

வீணை விறகாச்சே!

அகரம் அமுதன்

'புலி'கண்டால் வயிற்றினிலே
புளிகரைக்குஞ் சிங்களரே!
கிலிபிடித்து நிற்கின்ற
கிளியென்னைப் பிடித்தவரே!

சாவுக் கஞ்சி
சமராடுந் துணிவின்றிப்
பூவுக்குக் குறிவைக்கும்
போர்த்தொழில் கற்றவரே!

ஆடை கிழித்தென்றன்
அங்கங்கள் மொய்ப்பவரே!
பாடையில் ஏற்றும்முன்
பதம்பார்க்கத் துடிப்பவரே!

அம்மணமாய் எனையாக்கி
ஆனந்தம் கொள்பவரே!
அசிங்கத்தை அரங்கேற்ற
ஆரூடம் பார்ப்பவரே!

வெம்பியழும் எனைக்குதற
வெறிபிடித்து நிற்பவரே!
தேம்பியழும் எனைச்சிதைக்க
தினவெடுத்துச் சூழ்பவரே!

கைகள் இரண்டிருந்தும்
கைவிலங்கு பூட்டியதால்
மெய்மறைக்க முடியாமல்
மேனி கூசுகின்றேன்...

தேம்பி அழுதே
திரள்கின்ற கண்ணீரைத்
தேக்கி அதிலென்
தேகம் மறைக்கின்றேன்...

காற்றையே ஆடையாய்க்
கட்டப் பார்க்கின்றேன்...
கூற்றையே அழைத்தென்னைக்
கூட்டிப்போ என்கின்றேன்...

உங்களைப்போல் கூற்றிற்கும்
உள்ளம் கிடையாதோ?
மங்கை நான்தேடும்
மரணம்வரத் தடையாதோ?

எச்சில் இலையாகி
இழிந்துநான் போகும்முன்
எமனேறும் எருமையேனும்
எனைமுட்டிச் சாய்க்காதோ?

ஈசனோ புத்தனோ
ஏசுவோ அல்லாவோ
இச்சமயம் எனைக்காக்க
இங்குவரக் கூடாதோ?

பாஞ்சாலி துகிலிழக்கப்
பதறிய கண்ணனே!
ஏஞ்சாமீ? துகிலிழந்த
எனக்குதவ மாட்டாயா?

புத்தனுக்குப் பயந்து
போயொளியப் பாக்குறியா?
குத்தமிழைப் பாரோடு
கூட்டுச்சேரப் போகிறியா?

எச்சில்கள் என்மேல்
இச்சை கொள்கிறதே...
ஈழப் புலித்தலைவா!
இதைத்தடுக்க வாராயா?

தமிழனா(ய்)ப் பொறந்தா(ல்)
தப்பா? அதனினும்
தமிழச்சியா(ய்)ப் பொறந்தா(ல்)
தண்டனை கற்பழிப்பா?

இடுப்பிலே கொம்பு
முளைத்த விலங்குகள்
எதிரே வந்து
எனைமுட்டிச் சாய்க்கிறதே...

படுக்கைக் கிழுக்கப்
பலகைகள் நீள்கையிலே
உடுக்கை இழந்தஎனக்(கு)
உதவவொரு கையிலையே...

உள்ளூர் தெய்வங்களோ
உலகத் தமிழர்களோ
உள்ளம் பதறலையே...
ஓடிவந்து தடுக்கலையே...

விரியன் பாம்பொன்று
விழுந்து கடிக்கிறதே...
சனியன் ஒன்றென்னைச்
சாப்பிட்டு முடிக்கிறதே...

கூவம் மிகவிரைந்து
கங்கையில் கலக்கிறதே...
பாவக் கடலிங்கு
புண்ணியத்தை விழுங்கிடுதே...

இடியே வந்தென்றன்
மடியில் இறங்கிடுதே...
நொடியில் என்கற்பு
நோய்பட்டு இறந்திடுதே...

கொடிய இருட்டொன்று
விடியலை மேய்கிறதே...
கடிய விஷமென்றன்
காயத்தில் பாய்கிறதே

உயிரில்லை என்றாலும்
உடல்கிடந்து துடிக்கிறதே...
இதயம் துடிக்கவில்லை
துடிப்பதுபோல் நடிக்கிறதே...

தாயே! கண்ணகியே!
தமிழ்மதுரை எரித்தவளே!
திருகி முலையெறிந்து
தீயரைச் சரித்தவளே!

களையிழந்து கற்பிழந்து
கதறுமெனக்(கு) உதவாயோ?
முலையெறிந்து ஊரெரிக்கும்
மருமத்தை உரைக்காயோ?

சொல்லால் சுடவும்என்
சொல்லுக்கு வலிவில்லை...
தள்ளி விடவும்என்
தேகத்தில் தெம்பில்லை...

கற்பென்னும் திண்மையைக்
கறைபடியச் செய்பவரே!
அற்புதம் என்றனை
அற்பமாய்க் கொய்பவரே!

தட்டிக் கேட்கயெம்
தலைவன்வராக் காரணத்தால்
கட்டிப் போட்டென்னைக்
கற்பழிக்கும் காமுகரே!

பூமகள் என்றனைப்
புலிமகளா? என்பவரே!
கலைமகள் என்றன்
களையழித்துக் களிப்பவரே!

போட்டாப் போட்டியிட்டுப்
பூந்தேனைச் சுவைப்பவரே!
தோட்டா ஒன்றால்என்
உயிர்சுவைக்கக் கூடாதா?

போச்சு! எல்லாம்போச்சு!
போகலையே உயிர்மட்டும்...
ஆச்சு! பொறுத்தாச்சு!
அடங்கலையே இவர்கொட்டம்...

வீணையை விறகாக்கி
வெறிதீர்க்கும் வீணர்களா!
ஓவியத்தைச் சிதைச்சுத்தான்
ஊரையாளப் போறிகளா?

அழுக்கை என்மீது
அப்பிவிட்ட இழுதைகளா!
சுமையை என்மடியில்
இறக்கிவைத்த கழுதைகளா!

இன்னும் பசியெடுத்தா(ல்)
என்னோட பிணமிருக்கு...
கண்ணகிபோல் சினந்தெரிக்க
கற்பு(இ)ங்கே எனக்கிருக்கு?

"மின் இதழை படித்து இரசித்தமைக்கு நன்றிகள்"

தங்கள் பதிவுகள் மின் இதழை சிறப்பிக்க வேண்டுமா?

தங்கள் பதிவுகளும் மின் இதழில் பங்கு பெற்று சிறப்பிக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

1. தளத்தில் சிறப்புப்பதிவாக தெரிவு செய்யப்படும் படி சிறந்த கருத்தை வைத்து பதிவுகளை எழுதுங்கள்
2. அதிக புள்ளிகள் பெற்று முதல் இருபது பதிவுகளுக்குள் தங்கள் பதிவுகள் வருமாறு சிறந்த கருத்துகள் கொண்ட பதிவு செய்யுங்கள்.
3. வேறு இடங்களில் பதியப்படாத பதிவுகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

மீண்டும் வழக்கம் போல அடுத்த மின் இதழில் சந்திப்போம்.

இதழையும் தமிழ் நண்பர்களையும் பற்றிய தங்கள் மேலான கருத்துகளை தயவு செய்து info@tamilnanbargal.com என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

நன்றிகள்
தமிழ் நண்பர்கள்
tamilnanbargal.com

இதழ் சம்பந்தமான
பரிந்துரைகளுக்கோ அல்லது
விளம்பரங்களுக்கோ
info@tamilnanbargal.com என்ற
முகவரிக்கு அஞ்சல் செய்யவும்.

இம்மின் இதழை பதிவுகள்
எழுதி சிறப்பித்த அனைத்து
நண்பர்களுக்கும் எங்கள்
நன்றி நன்றி நன்றி!

tamilnanbargal.com

© காப்புரிமை தமிழ் நண்பர்கள், பதிவுகள் அந்தந்த பதிவு
எழுத்தாளர்களுக்கே உரிமையானவை.